

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr.507

Dosar nr./1/2015

Ședința publică din 25 septembrie 2017

Pe rol pronunțarea sentinței în cauza penală privind pe inculpatul **G.**, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de dare de mită, prev. de art. 290 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal, instigare la abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000 coroborat cu art. 297 alin. 1 din Codul penal cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal și spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal și pe inculpatul **B.** trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 289 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal, abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 din Codul penal cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal cu aplicarea finală a art. 38 alin. 1 din Codul penal.

Prezența părților și dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 19.09.2017, care face parte integrantă din prezenta sentință, dată la care – având nevoie pentru a delibera – instanța a amânat pronunțarea hotărârii pentru astăzi, 25.09.2017, când

ÎNALTA CURTE

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

I. Actul de sesizare

1. Situația de fapt:

Prin Rechizitoriul nr...../P/2015 emis la data de 28 iulie 2015 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, în temeiul art.327 lit. a din Codul de procedură penală, au fost trimiși în judecată inculpații:

B., cercetat în stare de arest preventiv (în altă cauză penală), sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de:

- luare de mită, prev. de art. 289 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal;

- abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 din Codul penal cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea finală a art. 38 alin. 1 din Codul penal;

G., deputat în Parlamentul României, cercetat în stare de libertate sub control judiciar, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de:

- dare de mită, prev. de art. 290 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal;

- instigare la abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000 corob. cu art. 297 alin. 1 din Codul penal cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal;

- spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea finală a art. 38 alin. 1 din Codul penal.

Sub aspectul situației de fapt, prin rechizitoriu s-au reținut următoarele:

În luna mai 2013, pe site-ul Primăriei Municipiului a fost publicat anunțul Clubului Sportiv Municipal (C.S.M.) – persoană juridică de drept public, organizată sub autoritatea Consiliului Local, în legătură cu organizarea selecției publice de proiecte pentru atribuirea contractelor de finanțare nerambursabilă privind programele de utilitate publică „Promovarea sportului de performanță”, conform Legii nr. 350/2005, modificată și completată și Ordinului Agenției Naționale pentru Sport nr. 130/2006, privind finanțarea nerambursabilă din fonduri publice a proiectelor cluburilor sportive de drept privat și ale asociațiilor pe ramură de sport.

În articolele apărute în presa locală prahoveană se menționează că echipa de baschet A., finanțată de deputatul G., a devenit o abonată la bani publici prin programul derulat de Clubul Sportiv Municipal, datorită câștigării campionatului național.

Se semnalează în articolele de presă că primarul din perioada respectivă al municipiului – B. a susținut că echipa de baschet va fi premiată de Clubul Sportiv Municipal cu mai multe zile înainte de licitația organizată pentru atribuirea contractelor de finanțare nerambursabilă.

Valoarea premiilor oferite de Primăria Municipiul în anul 2013 pentru proiectele care au câștigat selecția organizată de Clubul Sportiv Municipal a fost de lei, față de lei în anul 2012.

Potrivit mass - media, Clubul de baschet A. a câștigat 96% din fondurile alocate de la bugetul local, diferența de 4% fiind împărțită între Asociația Județeană de Judo și Asociația Clubului Sportiv LMV (Liceul Mihai Viteazul) de volei.

Totodată, la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești au existat date și

informații potrivit cărora, pentru acordarea finanțării în condițiile mai sus arătate, primarul municipiului – B. - ar fi beneficiat în mod gratuit de la finanțatorul clubului de baschet A. – G. - de un imobil (teren și construcție) – casă de locuit, situat în, imobil care, pentru a nu exista suspiciuni cu privire la modul fraudulos în care s-a intrat în posesia sa, a făcut obiectul unei preținse promisiuni bilaterale de vânzare cumpărare autenticată în luna august 2013, încheiate între vânzătorul S.C. A. SA (societate înființată și controlată în fapt de către deputatul G.) și cumpărătorul S.C. B. SRL - firmă la care B. are calitatea de asociat unic. Sumele de bani „plătite” de S.C. B. SRL către S.C. A. SA au intrat într-un circuit financiar fictiv, în sensul că S.C. B. SRL nu a făcut altceva decât să întoarcă la S.C. A. SA banii primiți de la o societate din grupul de firme A. - controlat de G. – și anume S.C. S. SRL, în schimbul cesiunii fictive a mărcii „Drumul vinului”.

Astfel, prin ordonanța din 24.03.2015, în cauză s-a dispus începerea urmăririi penale „in rem” cu privire la săvârșirea infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 289 alin.1 din Codul penal rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din Codul penal și dare de mită, prev. de art. 290 alin.1 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, toate cu aplicarea art. 5 alin.1 din Codul penal.

Totodată, prin ordonanța din 02.06.2015 s-a dispus începerea urmăririi penale „in rem” cu privire la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal.

În cursul urmăririi penale efectuate în cauză, au rezultat următoarele:

Prin contractul de vânzare cumpărare autenticat sub nr. 1873 din 20.11.2007, S.C. A. SA, prin administrator C. a cumpărat imobilul situat în, compus din teren intravilan în suprafață de 901 mp. - din acte, iar la măsurători 902 mp., situat pe și construcție situată pe acesta, respectiv C1 – locuință (D+P+E+M), având o suprafață construită la sol 129, 51 mp, la prețul de euro, din care euro reprezenta valoarea construcției, iar euro valoarea terenului.

În luna decembrie 2012, S.C. A. SA a solicitat evaluarea imobilului, stabilindu-se că valoarea de piață a acestuia este de lei – echivalentul a euro (fără TVA).

La data de 09.08.2013 a fost autenticată, sub nr. 801, promisiunea bilaterală de vânzare cumpărare între S.C. A. SA (reprezentată de administrator C.) – ca promitentă vânzătoare și S.C. B. SRL (reprezentată de T.) – ca promitentă cumpărătoare, având ca obiect imobilul din

Prețul imobilului a fost stabilit la suma de lei (care include TVA), din care promitentă cumpărătoare s-a obligat să achite în avans lei (care include TVA), diferența de lei urmând să fie plătită până la data încheierii contractului în formă autentică.

Procesul verbal de predare primire a imobilului încheiat între S.C. A. SA și S.C. B. SRL este datat 28.02.2014, în condițiile în care, în urma cercetărilor efectuate în dosarul penal nr./P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de

Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești (în prezent dosar nr.1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție), a rezultat că B. a intrat în posesia imobilului în vara anului 2013, când a și început lucrările de amenajare a acestuia.

S.C. A. SA a emis către S.C. B. SRL facturile seria ASGDI 13 nr. 1351053 din 09.08.2013 în valoare de lei, seria ASGDI 13 nr. 1351068 din 20.09.2013 în valoare de lei, seria ASGLO 13 nr. 1321026 din 20.11.2013 în valoare de lei, seria ASGTE 13 nr. 1371014 din 16.12.2013 în valoare de lei și seria ASGSM 14 nr. 1461000 din 09.01.2014 în valoare de lei, toate având ca obiect „*avans vânzare imobil cf. promisiune bilaterală vânz – cump*”.

Prima plată către S.C. A. SA în cuantum de lei a fost efectuată la data de 14.08.2013 prin virament bancar din contul S.C. B. SRL și este compusă din suma de lei – depusă de B. la data de 13.08.2013 cu titlu de creditare societate și din cea de lei ridicată din casieria societății și depusă în contul bancar în aceeași zi.

A doua plată efectuată de S.C. B. SRL la 20.09.2013 a fost de lei, sumă ce provine din cea de lei virată la data de 18.09.2013 de către S.C. S. SRL

A treia tranșă către S.C. A. SA, în sumă de lei, a fost plătită la data de 20.11.2013 prin cont bancar și este echivalentă cu suma încasată în cont de S.C. B. SRL în data de 19.11.2013 de la S.C. S. SRL, aferentă facturii emise de S.C. B. SRL în data de 20.11.2013, plata fiind astfel efectuată anterior emiterii facturii.

A patra tranșă către S.C. A. SA, în sumă de lei, a fost plătită la data de 16.12.2013, prin cont bancar, prin ridicarea sumei din casierie și depunerea ei în contul bancar al promitentei-vânzătoare în perioada 13-16.12.2013.

Ultima tranșă către S.C. A. SA, în sumă de lei, a fost plătită în data de 09.01.2014 prin cont bancar, din suma de lei ce a fost virată în cont la aceeași dată de către S.C. S. SRL

Astfel, S.C. B. SRL a achitat formal suma de lei către S.C. A. SA, reprezentând contravaloarea imobilului din următoarele surse de finanțare :

- lei depuși de B.;
- lei retrași din casieria societății și depuși în contul bancar;
- lei virăți de către S.C. S. SRL.

Din analizarea modului în care s-au efectuat plățile către S.C. A. SA, s-a constatat o strânsă legătură între sumele încasate de la S.C. S. SRL și sumele plătite la S.C. A. SA, mai precis faptul că achitarea contravalorii imobilului s-a făcut într-o mare măsură din banii încasați de la S.C. S. SRL.

Încasările S.C. B. SRL de la S.C. S. SRL apar justificate, din punct de vedere contabil, prin emiterea de către prima societate către cea de-a doua a unor facturi având ca obiect „*cesiunea mărcii Drumul Vinului*” (factura pro formă seria BI nr. 0001 din 18.09.2013 în valoare totală de lei, factura nr. 280 din 01.10.2013 în valoare de lei, factura nr. 281 din 20.11.2013 în valoare de lei și factura nr. 289 din 09.01.2014 în valoare de lei).

Operațiunea comercială care a stat la baza emiterii acestor facturi și care este o operațiune fictivă o constituie contractul de cesiune de marcă nr. 1 din 10.09.2013

ce apare încheiat între S.C. B. SRL – în calitate de cedent - reprezentată de T. (administrator doar de drept, în fapt firma fiind controlată de nașul său, B. – asociat unic în firmă) și S.C. S. SRL – ca cesionar, reprezentată de administratorul de drept S..

Contractul are ca obiect cesionarea tuturor drepturilor asupra mărcii „Drumul Vinului”, în schimbul prețului de lei (exclusiv TVA).

Despre această pretinsă cesiune, precum și despre „achiziția” imobilului din Aleea Orizont, martorul T. a declarat:

„În anul 2008 B. a devenit senator în Parlamentul României, situație în care nu mai putea deține calitatea de administrator în cele două firme. (n.a.: S.C. B. S.R.L. și S.C. B. S.R.L.). Astfel, mi-a propus să preiau în fapt calitatea de administrator al celor două societăți, urmând ca el să se ocupe în continuare de activitatea acestora.

În acest mod am fost numit administrator al S.C. B. S.R.L., B. rămânând asociat unic, precum și administrator al S.C. B. S.R.L., firmă în care acesta și-a păstrat calitatea de asociat împreună cu S.C. B. S.R.L. Activitatea mea în cadrul celor două societăți a constat în menținerea relațiilor cu terții, însă deciziile majore i-au aparținut lui B. și după momentul în care acesta a devenit senator. [...]

Toate activitățile pe care eu le desfășuram în numele celor două societăți i le comunicam lui B., doar el având putere de decizie – așa cum am convenit inițial. Practic, eu figuram doar cu numele ca administrator.[...]

În anul 2013, B. a primit de la S.C. A. SA, despre care este de notorietate că este coordonată de către deputatul G., un imobil situat în al municipiului cu destinația casă de locuit.

B. a fost cel care a hotărât ca imobilul respectiv să facă obiectul unei promisiuni de vânzare cumpărare încheiat între S.C. B. SRL ca promitent-cumpărător și S.C. A. SA – proprietar al imobilului.

La puțin timp după ce am semnat în calitate de administrator al S.C. B. SRL promisiunea bilaterală de vânzare-cumpărare pentru imobilul respectiv, B. mi-a spus ce trebuie să încheiem un contract prin care firma B. cesiona marca „Drumul Vinului” către S.C. S. SRL, societate ale cărei date de identificare mi-au fost transmise pe e-mail, din câte îmi amintesc de C. – reprezentantul S.C. A. SA. Prețul cu care marca urma să fie cesionată mi-a fost comunicat de B., respectiv lei. Pentru a redacta contractul de cesiune am apelat la serviciile unei avocate din București specializată în relația cu O.S.I.M. care a rămas surprinsă când i-am spus că prețul mărcii era de lei în sensul că era foarte mare. Când a fost redactat contractul l-am anunțat pe C. care mi-a spus să merg la sediul lor, pe Cu acea ocazie l-am cunoscut personal pe S. ca reprezentant legal al S.C. S. SRL și pe care îl văzusem anterior în cercul de apropiați ai lui G.. După semnarea contractului, am emis facturi parțiale pentru marca Drumul Vinului pe care le duceam personal la sediul A. și le predam angajaților de acolo. Sumele de bani încasate în contul S.C. B. SRL le-am redirecționat, din dispoziția lui B. către S.C. A. SA cu titlu de contravaloare a imobilului din în care B. se mutase cu familia sa.

În urma acestor operațiuni am perceput că respectivele tranzacții au fost formale, doar scriptice, în realitate B. a beneficiat de imobilul din cu titlu gratuit”.

Cu privire la plățile efectuate de S.C. S. SRL către S.C. B. SRL, în urma analizării documentelor bancare se desprind următoarele concluzii :

- în data de 18.09.2013 se virează suma de lei, iar în data de 26.09.2013 se virează suma de lei, acestea reprezentând contravaloarea facturii nr. 280/ 01.10.2013 în valoare totală de lei. Ca explicații oferite la plată se menționează „c-val. parțială fact. proforma 1/ 18.09.2013”;
- în data de 19.11.2013 se virează suma de lei, aceasta reprezentând contravaloarea facturii nr. 281/ 20.11.2013, fiind menționate aceleași explicații;
- în data de 09.01.2014 se virează suma de lei reprezentând contravaloarea facturii nr. 289/ 09.01.2014, cu explicația „contravaloare diferență proforma nr. 1/ 18.09.2013”.

Suma totală virată de S.C.S. SRL către S.C. B. SRL, aferentă contractului de cesiune marcă a fost de lei, viramentele efectuându-se din contul

În ceea ce privește sursele de finanțare din care S.C. S. SRL a efectuat plățile către S.C. B. SRL, în urma analizării documentelor bancare, rezultă următoarea situație :

- sumele virate în zilele de 18 și 26.09.2013 către S.C. B. SRL, au creditat pentru aceleași sume și în aceleași zile contul S.C S. SRL de la S.C. A. SRL (societate ce face parte din grupul de firme controlat de G.), cu mențiunea „c-val. împrumut cf. contract”, creditarea efectuându-se din contul;
- plata sumei de lei în data de 19.11.2013 s-a efectuat din suma de lei virată în contul firmei de către S.C. Q. SRL (societate ce face parte din grupul de firme controlat de G.), din contul, cu mențiunea „cv. fact. 132056, 132057, 132058”;
- plata sumei de lei în data de 09.01.2014 s-a efectuat din suma de lei transferată de societate din contul de trezorerie în contul de operațiuni curente în data de 08.01.2014. Contul de trezorerie a fost alimentat în data de 06.01.2014 de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești din viramentul efectuat de către Ministerul Afacerilor Externe, în baza facturii nr. 131022/16.12.2013 reprezentând „echipamente criptare”, emisă de S.C. S. SRL.

S-a concluzionat în sensul că sursele de finanțare din care S.C. S. SRL a achitat către S.C. B. SRL valoarea contractului de cesiune a mărcii „Drumul Vinului” au fost:

- lei de la S.C. A. SRL, împrumut;
- lei din plățile efectuate de S.C. Q. SRL;

- lei din fonduri publice, virate de Ministerul Afacerilor Externe.

În urma analizării documentelor bancare ale S.C. B. SRL s-a constatat că din suma de lei virată de către S.C. S. SRL, suma de lei a fost redirecționată către S.C. A. SA, reprezentând cea mai mare parte din plata făcută către această societate, în sumă totală de lei aferentă „achitării” imobilului din

Ca și corelare între sumele virate în contul S.C. B. SRL de către S.C. S. SRL și redirecționarea banilor în contul S.C. A. SA, cu titlul de plată a imobilului, s-au constatat următoarele situații :

- în data de 20.09.2013 S.C. B. SRL virează în contul S.C. A. SA suma de lei din suma de lei virată în contul său de către S.C. S. SRL în data de 18.09.2013, sumă pe care aceasta din urmă o deține integral de la S.C. A. SRL;
- în data de 20.11.2013 S.C. B. SRL virează în contul S.C. A. SA suma de lei virată în contul său de către S.C. S. SRL în data de 19.11.2013, sumă pe care aceasta din urmă o deține parțial de la S.C. Q. SRL;
- în data de 09.01.2014 S.C. B. SRL virează în contul S.C. A. SA suma de lei, din suma de lei virată în contul său de către S.C. S. SRL în data de 09.01.2014, sumă pe care aceasta din urmă o deține parțial din viramentul efectuat de Ministerul Afacerilor Externe.

În total, sumele virate în contul S.C. B. SRL de către S.C. S. SRL și redirecționate către S.C. A. SA se ridică la valoarea de lei.

Cu privire la raporturile dintre societățile implicate în aceste operațiuni, în speță S.C. B. SRL, S.C. S. SRL și S.C. A. SRL, constatăm o strânsă legătură între sumele de bani provenite din fonduri publice, de la S.C. Q. SRL sau de la S.C. A. SRL, care au fost virate în contul S.C. A. SA, cu justificarea nereală de plată a imobilului situat în (....).

Între S.C. B. SRL și S.C. S. SRL, cu excepția tranzacției analizate - cesionarea mărcii „Drumul Vinului” și încasarea sumelor cu care a fost achiziționat imobilul – nu au mai fost identificate alte relații economice.

În schimb, din consultarea declarației 394 aferentă achizițiilor și livrărilor efectuate de S.C. S. SRL în perioada iunie 2012 – ianuarie 2015, se constată că această societate desfășoară regulat tranzacții cu celelalte firme menționate, printre principalii furnizori și clienți, identificând:

- S.C. A. SRL, de la care societatea a efectuat achiziții în sumă de lei fără TVA. Către această societate în perioada menționată s-au efectuat livrări în sumă de lei fără TVA;
- S.C. A. SA, de la care societatea a efectuat achiziții în sumă de lei fără TVA. Către această societate, în aceeași perioadă, s-au efectuat livrări în sumă de lei fără TVA;

- S.C. K. SRL, de la care societatea a efectuat achiziții în sumă de lei fără TVA. Către această societate în aceeași perioadă s-au efectuat livrări în sumă de lei fără TVA;

- S.C. X. SRL, de la care societatea a efectuat achiziții în sumă de 4.003.407 lei fără TVA;

- S.C. T. SRL, către care s-au efectuat livrări în sumă de lei fără TVA;

- S.C. Q. SA, către care s-au efectuat livrări în sumă de lei fără TVA - societate care a mai fost implicată în anumite circuite financiare și cu S.C. A. SA și S.C. A. SRL, toate aceste firme fiind componente ale grupului denumit generic A. - coordonat de către deputatul G..

Declarațiile lui B. și T. relevă și ele legătura dintre S.C. A. SA și S.C. S. SRL, ultimul dintre aceștia arătând: „Am auzit că firma S. este una din firmele controlate – prin interpuși – de G.. Așa cum am mai arătat, contractul de cesiune marcă l-am semnat într-o locație pe unde funcționează grupul de firme A. controlat, de asemenea, de G..

Persoana care a semnat contractul de cesiune marcă din partea S. a fost S., pe care îl cunoșteam din vedere întrucât îl văzusem în cercul de apropiați ai lui S., alături de C. – administratorul S.C. A. SA.”

Conform informării transmise de Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, firmele din grupul A. au fost înființate de G. și s-au remarcat prin capacitatea de a obține contracte bănoase cu statul, în domeniul IT. În august 2012, G. și-a vândut toate participațiile deținute în societățile comerciale, ca urmare a obținerii calității de deputat în Parlamentul României. Cu toate acestea, indirect, controlează și în prezent aceste societăți, prin intermediul rudelor și prietenilor.

Până la data de 14.02.2011, S.C. A. SA l-a avut ca acționar majoritar pe G., pentru ca, după această dată, să-și cesioneze părțile sociale către M. LTD Cipru, companie de tip offshore deținută 100% de G.. Președintele Consiliului de administrație al societății este A. – cumnatul lui G.. Din consiliul de administrație mai fac parte C. – vărul soției lui G. și I. – fratele administratorului S.C. A. SRL, I.. Totodată, C. este împuternicit pe conturile lui G., A. și I..

În perioada 2013-2014, au fost identificate transferuri de fonduri bidirecționale, însemnate ca volum și frecvență, între entitățile membre ale grupului, în componența cărora sunt incluse fonduri provenite de la trezorerie, încasate de S.C. A. SA din contracte încheiate cu statul (de la buget sau din fonduri europene), dintre acestea făcând parte și S.C. A. SRL și S.C. S. SRL. Operațiunile nu par să aibă un scop economic real, având în vedere că sumele nu au fost folosite în realitate decât pentru a fi transferate succesiv în conturile mai multor persoane fizice și juridice dintre cele menționate.

Mișcările realizate între conturile deschise de societățile care alcătuiesc grupul de firme controlat de G. (printre care S.C. A. SA, S.C. A. SRL și S.C. S. SRL) relevă o activitate consistentă și semnificativă, atât din punct de vedere al cuantumului sumelor, cât și din punct de vedere al ritmicității acestora. Astfel, în perioada 2012 – 2015, între aceste conturi au fost deschise circuite în dublu sens care, de regulă, nu reprezintă mișcări de fonduri financiare generate de realizarea unei activități

comerciale reale (mai ales când se realizează între societăți din grup și/sau când conducerea acestora este realizată de aceeași persoană). Sume impresionante de bani tranzitează conturile societăților mai sus menționate, iar circuitele descrise nu sugerează o activitate comercială rezonabilă, specifică unei piețe, ci doar circuite „suveică” care – aparent – nu par a indica vreo activitate economică.

Modul de derulare a acestor tranzacții – așa cum relevă organismul menționat – pare a fi mai degrabă rezultatul unui algoritm creat artificial (soft) după care sumele tranzitează, aparent haotic, conturile societăților. Este posibil ca prin desfășurarea acestui „hățiș” de tranzacții, cei implicați să fi urmărit, de fapt, pierderea urmei cel puțin a unei părți din sumele provenite de la bugetul de stat.

De menționat că din grupul de firme controlate de către deputatul G. face parte și A., ai cărei membri fondatori au fost I. și C.. Sediul social declarat este în, spațiu închiriat de la S.C. A. S.A. și unde funcționează și aceasta din urmă.

Așa cum s-a arătat în cele ce preced, imobilul din, a fost obținut în mod gratuit de către primarul din acea perioadă al municipiului – B., de la cel care coordonează în fapt grupul de firme A. - deputatul G., în schimbul acordării către A. a unei finanțări nerambursabile suplimentare de la bugetul local, în cadrul unei selecții de proiecte privind programele de utilitate publică „Promovarea sportului de performanță” organizată de Clubul Sportiv Municipal (instituție aflată sub autoritatea Consiliului Local).

Această finanțare în sumă de lei (apropiată de valoarea imobilului – lei) a fost acordată cu încălcarea dispozițiilor legale, așa cum se va detalia în cele ce urmează.

Consiliul Local a alocat (H.C.L. nr. 132/08.04.2013) în anul 2013 Clubului Sportiv Municipal, persoană juridică de drept public organizată sub autoritatea Consiliului Local al Municipiului - ca serviciu public privind sportul, suma de lei, pentru acordarea de finanțări nerambursabile conform dispozițiilor Legii nr. 350/2005.

Suma de lei a fost prevăzută în buget la capitolul „Materiale și prestări servicii cu caracter funcțional”, pentru finanțări acordate conform Legii nr. 350/2005. Acest capitol bugetar cuprinde alocările de fonduri pentru toate secțiile sportive și – contrar conținutului său economic – în el au fost incluse și fondurile alocate unor activități non profit, desfășurate de alți operatori economici, respectiv finanțările nerambursabile pe Legea nr. 350/2005.

Prin H.C.L. nr. 155/29.04.2013, privind aprobarea rectificării bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 al Clubului Sportiv Municipal, suma alocată Clubului Sportiv Municipal în cadrul articolului bugetar „Materiale și prestări servicii cu caracter funcțional” nu a fost modificată, însă, conform Anexei la hotărâre suma prevăzută pentru finanțări nerambursabile conform Legii nr. 350/2005 a fost majorată cu lei - de la lei la lei (600 %), din disponibilizările de la secțiile sportive.

Potrivit Expunerii de Motive la proiectul de hotărâre, întocmită de primarul B. și semnată de cinci consilieri locali (membri ai comisiei buget – finanțe), rectificarea a fost impusă pentru „... asigurarea surselor financiare necesare conform Legii nr.

350/2005...”, fără a se justifica în vreun fel necesitatea majorării sumei deja prevăzute. De altfel, majorarea finanțărilor nerambursabile acordate prin buget nu poate fi impusă de nicio situație, fiind strict determinată de posibilitățile bugetului la momentul elaborării lui. Toate cererile depuse pentru aceste finanțări urmau a se raporta la fondurile deja existente în buget, conform dispozițiilor legale.

Modul de prezentare în expunerea de motive la proiectul de hotărâre a rectificării bugetare ca *reorganizare a cheltuielilor pe secții sportive*, ascunde, în fapt, diminuarea cheltuielilor secțiilor sportive și majorarea fondurilor pentru *Legea 350/2005* care în mod evident nu poate fi privită ca o secție sportivă a Clubului Sportiv Municipal.

Referitor la reducerea fondurilor alocate unor secții sportive, potrivit dispozițiilor art. 56 alin. 1 din *Legea nr. 273/2006 - Regimul creditelor bugetare neutilizate de ordonatorii de credite* - „*Ordonatorii principali de credite au obligația de a analiza lunar necesitatea menținerii unor credite bugetare pentru care, în baza unor dispoziții legale sau din alte cauze, sarcinile au fost desființate ori amânate și de a propune autorităților deliberative anularea creditelor respective*”.

Astfel, în situația dată, sumele cu care au fost diminuate creditele bugetare acordate unor secții sportive trebuiau anulate și nu redistribuite fără nicio justificare.

Prin faptul că în expunerea de motive și în raportul de specialitate al C.S.M. la proiectul de hotărâre nu se precizează condițiile care permit reducerea cheltuielilor unor secții sportive și necesitatea majorării sumelor alocate pentru finanțări nerambursabile (+... lei), s-au încălcat dispozițiile art. 49 alin. 6 din *Legea nr. 273/2006* privind finanțele publice locale.

Pentru atribuirea contractelor de finanțare nerambursabilă în cadrul programului „Promovarea sportului de performanță”, Clubul Sportiv Municipal a organizat o selecție publică de proiecte cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, cu modificările și completările ulterioare.

În concret, prin Caietul de Sarcini privind finanțarea nerambursabilă din Fonduri publice a proiectelor cluburilor sportive de drept privat și a asociațiilor sportive pe ramura de sport se activează în Municipiul, Cap. IV – Condiții de eligibilitate, este solicitat candidaților (art. 10 lit. o) „*să facă dovada că dețin contribuția financiară de minim 10 % din valoarea totală a finanțării*”.

Potrivit art. 29 alin. 25 din Caietul de sarcini „*Dovada existenței cofinanțării minime de 10% din suma solicitată, conform cererii de finanțare*”[...] „*se certifică cu extras de cont vizat de bancă, nu mai vechi de 5 zile de la data depunerii ofertei din care să reiasă că solicitantul dispune de suma respectivă sau de scrisoare de bonitate eliberată de o bancă comercială, nu mai vechi de 30 de zile, care confirmă că solicitantul dispune de suma necesară cofinanțării.*”

Dovada că deține contribuția financiară de minim 10% din suma solicitată nu este prevăzută de dispozițiile art. 21 alin. 2, cu referire la dispozițiile art. 21 alin. 1, din *Legea nr. 350/2005* și nici de dispozițiile Anexei 2 – Criteriile și condițiile de acces la fondurile publice pentru finanțarea proiectelor cluburilor sportive de drept privat

și ale asociațiilor pe ramura de sport județene și ale municipiului București, la Ordinul nr. 130/2006.

Solicitarea dovezii arătate limitează în mod vădit libera concurență atât în ceea ce privește entitățile eligibile cât și valoarea proiectelor depuse.

Mai mult, dovada deținerii în contul bancar la o anumită dată a unei sume de bani nu prezintă garanția că solicitantul va deține suma necesară cofinanțării la data desfășurării activității obiect al finanțării nerambursabile solicitate și, pe cale de consecință, nu prezintă relevanță.

Prin modelul de Declarație (anexa nr. 11 la Caietul de sarcini, lit. g.) reprezentanții legali ai entității solicitante „se obligă să participe cu o contribuție financiară de minim 10% din valoarea totală a finanțării”.

Potrivit extrasului de cont al Asociației A. eliberat de B...., depus în susținerea declarației, aceasta înregistra la data de 03.06.2013 un disponibil bănesc în sumă de lei provenind dintr-un împrumut în sumă totală de lei (....+....) acordat de S.C. A. S.A.

Astfel, în data de 03.06.2013 contul bancar al societății prezenta un sold inițial de lei și un sold final de lei, mai mic decât suma împrumutată, rezultând că, în lipsa împrumutului, Asociația nu făcea față obligațiilor de plată și nici n-ar fi putut face dovada că deține sume de bani necesare cofinanțării, la valoarea solicitată.

În documentele depuse de Asociația Sportivă A. în vederea obținerii finanțării a fost identificat un înscris denumit PROTOCOL încheiat în data de 01.04.2013 între Clubul Sportiv Universitar (C.S.U.) și Asociația Sportivă A..

Protocolul a fost încheiat între Clubul Sportiv Universitar (C.S.U.), Universitatea Petrol – Gaze și Asociația Sportivă A. în vederea susținerii activității secției de baschet a C.S.U.

Potrivit art. 1.3. Asociația are obligații privind susținerea financiară a secției de baschet a C.S.U., plata unor eventuale prime ale jucătorilor, antrenorilor, preparatorilor și a altor persoane implicate în activitatea secției, asigurarea condițiilor necesare organizării competițiilor, achiziționării echipamentului sportiv.

Art. 6 din Protocol prevede că toate drepturile bănești (federație, transmisiuni radio și TVA, sponsorizări, reclame, etc.) se vor realiza prin contul C.S.U.

În plus, Raportul de activitate cuprinzând datele relevante pentru susținerea cererii de finanțare prezintă rezultatele sportive obținute de echipa de baschet CSU A. și utilizarea fondurilor publice pentru susținerea acestei echipe.

Federația Română de Baschet a confirmat (Adeverința nr. 397/27.05.2013) că A. a sprijinit în ultimii 3 ani competiționali performanțele C.S.U.

Precizăm, în legătură cu sprijinul acordat Clubului Sportiv Universitar că acesta este o entitate în subordinea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și nu putea beneficia de finanțări nerambursabile de la bugetul local potrivit dispozițiilor art. 3 alin. 1 din Legea nr. 350/2005.

„Clubul Sportiv Universitar aparținea Ministerului Educației, Tineretului și Sportului și nu ar fi putut participa singur la o selecție organizată în baza Legii nr. 350/2005, nefiind asociație sau fundație. Pe de altă parte, Asociația Sportivă A. era o entitate privată și nu deținea o echipă de baschet, astfel că pentru a putea

participa la această selecție de oferte a apelat la C.S.U. prin încheierea unui protocol, prin care Asociația A. se obliga să susțină financiar activitatea competițională a secției de baschet a C.S.U. Din punctul meu de vedere nu au fost respectate prevederile Legii nr. 350/2005 întrucât Asociația A. nu deținea echipa de jucători și practic nu derula activitate sportivă”- susține martora C., director economic în cadrul Primăriei Municipiului

Comisia de evaluare și selecționare a proiectelor a repartizat (Proces Verbal nr. 2.959/12.06./2013) suma de lei, reprezentând finanțare nerambursabilă pentru programul de utilitate publică „Promovarea Sportului de Performanță” cu încălcarea dispozițiilor art. 4 lit. c, d și art. 21 alin. 1 lit. c teza a II a din Legea nr. 350/2005, art. 10 alin. 1 lit. c, d, d¹ și j teza a IV a și lit. o din Caietul de sarcini, a Criteriilor de selecție, anexa 3 la Caietul de sarcini și pct. 2.5 – Capacitatea financiară din Norme Specifice de evaluare a criteriilor de selecție, anexa nr. 4 la Caietul de sarcini.

Astfel :

- punctajul conform criteriilor de atribuire a fost aplicat asupra întregii valori a finanțării pentru o singură entitate - A. și asupra valorii rămase după repartizările anterioare pentru celelalte entități - Asociația Club Sportiv ”Tricolorul L.M.V.” și Asociația Județeană de Judo Prahova, modalitate de repartizare care nu a fost comunicată eventualilor solicitanți;

- criteriile de atribuire nu au fost aceleași pentru toți candidații, respectiv pentru A. a fost folosită exclusiv coloana 2 din Criteriile de selecție, iar pentru ceilalți doi candidați (Asociația Club Sportiv ”Tricolorul L.M.V.” și Asociația Județeană de Judo Prahova) a fost folosită exclusiv coloana 3 din Criteriile de selecție, criterii care, în mod evident, constituie un tot unitar;

- A. nu a fost descalificată deși, potrivit Raportului de Activitate pentru anul 2011 privind utilizarea finanțării nerambursabile din fonduri publice, a utilizat suma de lei din finanțarea primită în anul 2012 (contracte nr. 101/13.06.2012, 102/13.06.2012) pentru participarea la campionatul intern ediția 2010/2011, cu încălcarea principiului neretroactivității prevăzut de dispozițiile art. 4 lit. f din Legea nr. 350/2005.

- A. nu a fost descalificată pentru că nu a făcut dovada, așa cum prevăd condițiile de eligibilitate, că:

- funcționează atât cu secții de seniori, cât și cu secții de juniori;

- echipa de seniori a Asociației a obținut performanțe;

- desfășoară activități sportive;

- deține contribuția financiară de minimum 10% din valoarea totală a finanțării.

În ceea ce privește a doua condiție, precizăm că activitatea și performanțele echipei de baschet CSU A. - entitate distinctă de A. nu prezenta relevanță în cadrul selecției.

Cu privire la ultima condiție, arătăm că disponibilul bănesc înregistrat pe baza unui împrumut care trebuie restituit acordat de S.C. A. S.A. nu constituie dovada că Asociația avea capacitatea de cofinanțare a activităților obiect al finanțării nerambursabile.

- A. nu a fost depunctată la criteriul Capacitate financiară, având în vedere pierderea înregistrată în anul 2012, conform metodologiei prevăzută de anexa 5 la Caietul de sarcini.

Potrivit Procesului verbal nr. 2.959/12.06.2013, repartizarea finanțării nerambursabile s-a realizat astfel:

- Asociația „A.” – lei, reprezentând 96% (580/600x100) din valoarea finanțării (.... lei);

- Asociația Club Sportiv ”Tricolorul L.M.V.” – lei, reprezentând 81% (240/295x100) din valoarea rămasă a finanțării (.... –);

- Asociația Județeană de Judo Prahova – lei, reprezentând 100% (295/295x100) din valoarea rămasă a finanțării (.... – –).

Conform rezultatului selecției publice de proiecte, Clubul Sportiv Municipal a încheiat următoarele contracte privind finanțarea acțiunilor/activităților din cadrul programului „Promovarea sportului de performanță” în anul 2013 :

- nr. 3052/18.06.2013 – beneficiar A., valoare lei, pentru finanțarea, conform Bugetului acțiunii, unor cheltuieli în sumă totală de lei, diferența, în sumă de lei, reprezentând contribuție proprie;

- nr. 3053/18.06.2013 – beneficiar Asociația Județeană de Judo Prahova, valoare 13.690 lei, pentru finanțarea, conform Bugetului acțiunii, unor cheltuieli în sumă totală de 15.200 lei, diferența, în sumă de 1.520 lei, reprezentând contribuție proprie;

- nr. 3056/18.06.2013 – beneficiar Asociația C.S. TRICOLORUL L.M.V., valoare lei, pentru finanțarea, conform Bugetului acțiunii, unor cheltuieli în sumă totală de lei, diferența, în sumă de lei, reprezentând contribuție proprie.

Clubul Sportiv Municipal a virat, conform contractelor încheiate, următoarele sume de bani :

- A. – lei, respectiv:

- OP 718/26.06.2013 – lei;

- OP 928/29.08.2013 – lei;

- OP 1.137/21.10.2013 – lei.

- Asociația Județeană de Judo Prahova – lei, respectiv:

- OP 798/24.07.2013 – lei.

- Asociația C.S. Tricolorul L.M.V. – lei, respectiv:

- OP 799/24.07.2013 – lei.

În data de 13.12.2013 A. a restituit suma de cu titlu de sumă neconsumată.

Efectuarea către C.S.M. a plăților în sumă totală de lei, corespunzătoare contractelor de finanțare, angajamente legale, nevizate pentru C.F.P.P. a fost făcută cu încălcarea dispozițiilor privind ordonanțarea cheltuielilor din Anexa la O.M.F.P. nr. 1792/2002, pentru aprobarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale.

În concluzie, Consiliul Local – ca urmare a expunerii de motive întocmită de primarul B. și a avizării de către acesta a raportului de specialitate - a majorat fondurile alocate pentru finanțări nerambursabile cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 273/2006. În consecință, Clubul Sportiv Municipal a alocat finanțările nerambursabile cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 350/2005 și a criteriilor specifice de evaluare întocmite de Club în baza dispozițiilor art. 8 teza a II a din Legea nr. 350/2005.

Din analiza documentelor justificative depuse de A., entitate care a beneficiat de o finanțare nerambursabilă în sumă de lei, reprezentând 96% din fondurile alocate de Consiliul Municipal au rezultat următoarele încălcări ale dispozițiilor legale:

- art. 38 alin. 1 din Legea nr. 350/2005 – în documentele prezentate de Asociație pentru justificarea finanțării primite nefiind regăsite demersuri întreprinse pentru identificarea celei mai bune oferte care să asigure respectarea principiului eficienței utilizării fondurilor publice prevăzut de dispozițiile art. 2 alin. 2 din O.U.G. 34/2006, privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.

Astfel, achizițiile de bilete de avion și servicii de cazare au fost efectuate de la S.C. A. S.R.L. (societate din grupul de firme A. – administrată de C. și de I.), la valoarea totală de lei, exclusiv TVA, valoare care depășește echivalentul în lei a euro prevăzut de dispozițiile art. 19 din O.U.G. nr. 34/2006, pentru achiziția directă.

În același sens s-a menționat și contractul nr. C 53/27.05.2013 încheiat cu S.C. R. S.R.L. (societate din grupul de firme A. – administrată de B.), în valoare totală de euro (....+....), cu încălcarea prevederilor art. 22 lit. b din Caietul de sarcini, privind principiile managementului financiar sănătos, în special utilizarea eficientă a banilor.

Astfel, conform Anexei nr. 2/02.10.2013, contractul are ca obiect închirierea pentru o lună de zile (10.03.2013 – 10.04.2013), la valoarea de euro, exclusiv TVA, de echipamente pentru inaugurarea sălii de sport O., bun aparținând Municipiului, însă nu pentru acest gen de cheltuială a solicitat A. finanțare.

- art. 54 alin. 5 și 6 din Legea nr. 273/2006, cu referire la art. 9 din contractul de finanțare, în sensul că documentele depuse de Asociație pentru justificarea cheltuielilor nu permit identificarea plăților, eventual, efectuate în beneficiul C.S.U. (art. 1.3 alin. 1 din Protocol), cheltuieli neprevăzute în Bugetul Acțiunii, anexa nr. 2 la contractul nr. 3.052/18.06.2013 și nici respectarea destinației cheltuielilor așa cum sunt prevăzute în Bugetul acțiunii.

În plus, arătăm numărul mare de contracte de închiriere locuințe încheiate cu persoane fizice de pe raza Municipiului, contracte în care nu se precizează persoana care a beneficiat de spațiul respectiv, în condițiile în care potrivit Protocolului încheiat cu Clubul Sportiv Universitar acesta avea obligațiile:

- „ - să asigure, în regim gratuit sau cu taxă (la nivelul tarifelor stabilite pentru studenții Universității), cazare sportivilor secției de baschet a C.S.U. în căminele sau hotelul universității, conform HG nr. 76/2005;

- să asigure opt (8) camere pentru sportivii secției în căminul nr. 4;

- să asigure, în limita posibilităților, cazarea arbitrilor, oficialilor federației ș.a. în hotelul Universității”.

Răspunzători pentru încălcările legale – care le angajează răspunderea penală – sunt atât inculpatul B. (la acel moment primar al Municipiului, persoană care asigură punerea în aplicare a legilor, ordonator principal de credite, conducător al aparatului de specialitate, persoană care gestionează fonduri publice și care a întocmit Expunerea de motive pentru rectificarea bugetului Clubului Sportiv Municipal și a aprobat Raportul de Specialitate la proiectul de hotărâre întocmit de Clubul Sportiv Municipal, documente care au fundamentat majorarea nelegală a fondurilor alocate finanțării nerambursabile), cât și inculpatul G., care, în împrejurările descrise în cele ce preced, l-a determinat pe primul la încălcarea dispozițiilor art. 49 alin. 6 din Legea nr. 273/2006, art. 61 alin. 2 și art. 63 alin. 1 din Legea nr. 215/2001 și art. 5 din O.G. nr. 119/1999, ceea ce a condus la prejudicierea bugetului municipiului cu suma de lei.

În legătură cu atribuțiile participanților la actul ilicit penal cercetat, procurorul a făcut în actul de sesizare următoarele precizări:

Art. 49 - Principii în execuția bugetară din Legea nr. 273/2006, privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare

(6) Propunerile de virări de credite bugetare sunt însoțite de justificări, detalieri și necesități privind execuția, până la finele anului bugetar, a capitolului și subdiviziunii clasificăției bugetare, precum și a programului de la care se disponibilizează și, respectiv, a capitolului și subdiviziunii clasificăției bugetare și a programului la care se suplimentează prevederile bugetare.

Art. 61 din Legea nr. 215/2001, Legea administrației publice locale, cu modificările și completările ulterioare

(1) Primarul îndeplinește o funcție de autoritate publică.

(2) Primarul asigură respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor Constituției, precum și punerea în aplicare a legilor, a decretelor Președintelui României, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, a hotărârilor consiliului local; dispune măsurile necesare și acordă sprijin pentru aplicarea ordinelor și instrucțiunilor cu caracter normativ ale miniștrilor, ale celorlalți conducători ai autorităților administrației publice centrale, ale prefectului, precum și a hotărârilor consiliului județean, în condițiile legii.

Art. 63 - (1) Primarul îndeplinește următoarele categorii principale de atribuții:

c) atribuții referitoare la bugetul local;

Art. 5 - Buna gestiune financiară din O.G. nr. 119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, cu modificările și completările ulterioare

(1) Persoanele care gestionează fonduri publice sau patrimoniul public au obligația să realizeze o bună gestiune financiară prin asigurarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței în utilizarea fondurilor publice și în administrarea patrimoniului public.

În actul de sesizare s-a mai susținut că această sumă, care a servit la majorarea fondurilor alocate finanțării nerambursabile conform Legii nr. 350/2005 – fără nicio justificare – cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 273/2006, constituie un

prejudiciu pentru bugetul local întrucât, potrivit art. 56 din actul normativ invocat, la sfârșitul anului bugetar cei lei – neconsumați de secțiile sportive ale Clubului Sportiv Municipal – trebuia să „majoreze fondul de rezervă bugetară la dispoziția autorităților deliberative”, adică să se reflecte în disponibilitățile bugetului public local.

Și martorele C. și S., director economic, respectiv șef Serviciu Buget - Împrumuturi al Direcției Economice din cadrul Primăriei Municipiului, au relevat nelegalitatea acordării finanțării nerambursabile către A..

Astfel, prima dintre ele a precizat: „[...]am fost chemată în biroul city - managerului A. de către A. – șef serviciu financiar-contabil la Clubul Sportiv Municipal, care era foarte agitată și care mi-a spus că primarul B. i-a cerut să rectifice bugetul Clubului Sportiv Municipal prin suplimentare cu lei pentru Asociația de baschet A., pentru acțiunea „Promovarea sportului de performanță – Legea nr. 350/2005”.

Din depoziția celei de-a doua martore rezultă că: „Atât expunerea de motive cât și Raportul de specialitate poartă semnătura primarului B., fapt ce se întâmpla mai rar întrucât, de regulă, documentele întocmite de Clubul Sportiv Municipal erau vizate de viceprimarul P. sau de către city - managerul A..

Acest lucru mă convinge că hotărârea privind rectificarea bugetului Clubului a fost luată de ordonatorul principal de credite – B. și de conducerea Clubului.

Știam din anii anteriori că la Legea nr. 350/2005 sumele alocate erau câștigate de echipa de baschet A. și atunci când s-a discutat la mine în birou, prezentă fiind și C. – directorul economic, despre această rectificare a bugetului s-a comentat de maniera „la uite, a săracit G.”, fiind de notorietate că G. deține Clubul de Baschet A.”.

Ca și martorul I. – directorul C.S.M. și martora A. – șef al Serviciului Financiar – Contabil în cadrul Clubului Sportiv Municipal, audiată în cauză, a semnalat un fapt de o importanță deosebită, arătând că, dacă în anul 2012 când B. de-abia se instalase în fotoliul de primar al municipiului, A. a primit o finanțare de aproximativ lei, în anul 2013 - din dispoziția sa - a fost „necesară” suplimentarea acesteia până la lei, iar în anii 2014 și 2015 nici măcar „[...]nu a mai fost nevoie de relocarea vreunei sume de bani între secțiile sportive ale C.S.M. întrucât s-a prevăzut de la început în bugetul C.S.M. suma de lei”.

Interesul inculpatului G. în obținerea pe orice cale a finanțării nerambursabile suplimentare pentru A. – pe de o parte, dar și interesul ex-primarului B. în primirea de la finanțatorul entității „premiată” a imobilului – teren și casă de locuit, într-un cartier rezidențial al municipiului – pe de altă parte, au fost de natură pecuniară și personală, dincolo de firmele pretins implicate în aceste tranzacții (S.C. A. S.A. și S.C. B. S.R.L.).

Aspectul este cunoscut și de martorii cu identitate protejată I. și M.. Din declarația ultimului redăm, mai jos, un pasaj relevant pentru cauză:

„Prin prisma cercului relațional dar și a mediului de afaceri frecventat am luat la cunoștință în mod direct și personal de următoarea situație:

Îi cunosc pe deputatul S. și pe fostul primar al mun., B. de mai mulți ani, frecventând același mediu politico - economic.

Știu că S. a deținut firma S.C. A. S.A. până la data când a devenit deputat în Parlamentul României, administrarea societății fiind preluată de către C. - vărul soției sale. Și după acest moment administrarea în fapt a S.C. A. S.A. a rămas în sarcina lui G. care coordona întreaga activitate a societății respective, precum și a altor societăți comerciale din grupul A. [...].

De asemenea, cunosc faptul că B. a deținut S.C. B. S.R.L. și S.C. B. S.R.L., iar după ce devenit primar al mun., în anul 2012, a cesionat fictiv părțile sociale către finul său – T., însă B. le-a administrat în continuare.

După ce a devenit primar, B. l-a contactat pe S. și i-a solicitat acestuia ca în schimbul încheierii unor contracte de prestări servicii între Primăria Mun. și societățile administrate în fapt de acesta, să îi remită dreptul de proprietate al unui imobil situat în mun., imobil care a fost oferit în anul 2013. B. chiar s-a exprimat în cercul său de cunoscuți atât din segmentul politic, cât și din cel privat că „eu primar al, nu merit și eu o casă în?”. Cei doi au încheiat în formă autentică o promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare între S.C. A. S.A. și S.C. B. SRL., contra sumei de peste un milion de lei pe care B. nu a plătit-o niciodată.

[...] Totodată, în schimbul acestui imobil oferit drept mită de S., B. în calitate de primar a acceptat să sponsorizeze anual cu suma de euro din fondurile Primăriei, echipa de baschet CSU A. .

Cunosc faptul că S., a direcționat suma de bani primită cu titlu de sponsorizare, către firma A. S.R.L. administrată de C., cu scopul de a retrage banii în numerar și de a-i folosi în interes personal, simulând în actele contabile cheltuieli fictive cu deplasările, cantonamentele echipei de baschet A.”.

În ceea ce privește latura subiectivă, s-a apreciat că infracțiunile reținute în sarcina inculpaților au fost săvârșite cu intenție directă.

Inculpatul B. a prevăzut rezultatele faptelor sale și a urmărit ca scop dobândirea unor sume importante de bani, într-un mod facil și nelegal, inclusiv cu consecința prejudicierii bugetului local al municipiului Săvârșirea unor infracțiuni de corupție în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, relevă fără dubiu poziția subiectivă a inculpatului B. față de fapta cauzatoare de prejudiciu săvârșită de acesta în calitate de primar al municipiului

Conivența inculpatului G. cu inculpatul B., demonstrată probator în cursul urmăririi penale, este un element esențial ce caracterizează latura subiectivă a infracțiunilor reținute în sarcina sa și, pe cale de consecință, determină răspunderea penală a autorului.

2. Încadrarea în drept a faptelor cercetate:

În considerarea faptelor descrise în rechizitoriu s-a motivat, în drept, că:

I.1.Fapta inculpatului B., constând în aceea că, în anul 2013, în calitate de primar al municipiului și ordonator principal de credite, a pretins și primit de la deputatul G. – prin intermediul S.C. A. SA – societate controlată de acesta din

urmă, un imobil – casă de locuit situat în, în valoare de lei (din care a suportat personal doar lei), în schimbul acordării către A., susținută de deputat, a unei finanțări nerambursabile suplimentare în sumă de lei de la bugetul local, în cadrul unei selecții de proiecte privind programul „Promovarea sportului de performanță”, organizată în baza Legii nr. 350/2005 de Clubul Sportiv Municipal (instituție aflată sub autoritatea Consiliului Local), obiectul mitei – constând în suma de lei (diferența dintre și lei) fiind deghizat prin încheierea unei preținse promisiuni bilaterale de vânzare cumpărare a imobilului, autenticată în luna august 2013, încheiate între promitentul - vânzător S.C. A. SA și promitentul - cumpărător S.C. B. SRL, societate la care B. are calitatea de asociat unic, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin.1 din Codul penal rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin.1 din Codul penal;

I.2.Fapta inculpatului B., constând în aceea că, în anul 2013, în calitate de primar al municipiului și ordonator principal de credite, a acordat Asociației A. – susținută de deputatul G. - cu încălcarea dispozițiilor art. 49 alin. 6 din Legea nr. 273/2006, art. 61 alin. 2 și art. 63 alin. 1 lit. c din Legea nr. 215/2001 și art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 119/1999, o finanțare nerambursabilă suplimentară de la bugetul local în sumă de lei, în cadrul unei selecții de proiecte privind programul „Promovarea sportului de performanță”, organizată în baza Legii nr. 350/2005 de Clubul Sportiv Municipal (instituție aflată sub autoritatea Consiliului Local), față de suma de lei alocată inițial prin buget pentru aplicarea Legii nr. 350/2005, prejudiciind bugetul municipiului cu suma de lei, ce reprezintă – totodată – folosul necuvenit obținut de asociație, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din Codul penal , cu aplic. art. 5 alin.1 din Codul penal;

cu aplicarea finală a art. 38 alin.1 din Codul penal

II.1.Fapta inculpatului G., constând în aceea că, în anul 2013, a oferit primarului municipiului - B., prin intermediul S.C. A. SA – societate pe care o controlează, un imobil – casă de locuit situat în, în valoare de lei (din care cel din urmă a suportat doar lei), în schimbul acordării unei finanțări nerambursabile suplimentare în sumă de lei de la bugetul local, în cadrul unei selecții de proiecte privind programul „Promovarea sportului de performanță”, organizată în baza Legii nr. 350/2005 de Clubul Sportiv Municipal (instituție aflată sub autoritatea Consiliului Local) către A., pe care o susținea, obiectul mitei – constând în suma de lei (diferența dintre și lei) fiind deghizat prin încheierea unei preținse promisiuni bilaterale de vânzare cumpărare a imobilului, autenticată în luna august 2013, încheiate între promitentul - vânzător S.C. A. SA și promitentul - cumpărător S.C. B. SRL, societate la care B. are calitatea de asociat unic, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 290 alin.1 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin.1 din Codul penal

II.2. Fapta inculpatului G., constând în aceea că, în anul 2013, l-a determinat, cu intenție, pe primarul municipiului – B. ca, în calitate de ordonator principal de credite, să acorde către A. (ale cărei interese financiare le susținea), în cadrul unei selecții de proiecte privind programul „Promovarea sportului de performanță”, organizată în baza Legii nr. 350/2005 de Clubul Sportiv Municipal (instituție aflată sub autoritatea Consiliului Local) o finanțare nerambursabilă suplimentară de la bugetul local în sumă de lei, față de suma de lei alocată inițial prin buget pentru aplicarea Legii nr. 350/2005, prin încălcarea dispozițiilor art. 49 alin. 6 din Legea nr. 273/2006, art. 61 alin. 2 și art. 63 alin. 1 lit. c din Legea nr. 215/2001 și art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 119/1999, ceea ce a condus la prejudicierea bugetului municipiului cu suma de lei, sumă ce reprezintă – totodată – folosul necuvenit obținut de asociație, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de instigare la abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 corob. cu art. 297 alin.1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 alin.1 din Codul penal;

II.3. Fapta inculpatului G., constând în aceea că, a disimulat adevărata natură a provenienței imobilului pe care-l oferise cu titlu de mită primarului B., prin efectuarea în perioada septembrie 2013 – ianuarie 2014 unor operațiuni de plăți în sumă totală de lei din contul S.C. S. SRL – pe care o coordona în fapt, în contul S.C. B. SRL, cu justificarea de plată a mărcii „Drumul Vinului” – cesionată fictiv – și din care cea mai mare parte a fost transferată prin intermediul S.C. B. SRL – administrată în fapt de B. – către S.C. A. SA (societate din grupul de firme pe care-l controlează), cu motivarea nereală a achitării imobilului, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea finală a art. 38 alin. 1 din Codul penal.

3. Date referitoare la urmărirea penală, măsuri asigurătorii:

Prin ordonanța nr./P/2015 din 24.03.2015, s-a dispus începerea urmăririi penale „in rem” cu privire la săvârșirea infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 289 alin.1 C.p. rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 C.p. și dare de mită, prev. de art. 290 alin.1 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, toate cu aplicarea art. 5 alin.1 C.p.

Totodată, prin ordonanța cu același număr din 02.06.2015 s-a dispus începerea urmăririi penale „in rem” cu privire la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 5 alin. 1 C.p.

Prin ordonanța din 15.06.2015 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale cu privire la săvârșirea infracțiunilor de:

- luare de mită, prev. de art. 289 alin.1 C.p. rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000

rap. la art. 297 alin.1 C.p., ambele cu aplicarea art. 5 alin.1 C.p. și a art. 38 alin.1 C.p., față de suspectul B.;

- dare de mită, prev. de art. 290 alin.1 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, instigare la abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 47 C.p. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 corob. cu art. 297 alin.1 C.p., spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, toate cu aplicarea art. 5 alin.1 C.p. și a art. 38 alin. 1 C.p., față de suspectul G..

La data de 13.07.2015 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva celor doi inculpați pentru săvârșirea infracțiunilor menționate.

Inculpaților B. și G. le-au fost aduse la cunoștință acuzațiile, drepturile și obligațiile procesuale, întocmindu-se procesele verbale din 07.07.2015, respectiv 14.07.2015.

Asistența juridică a inculpatului B. a fost asigurată în timpul urmăririi penale de către apărătorul ales, avocat C. din cadrul Baroului București, iar a inculpatului G. de către apărătorul ales, avocat Z., din cadrul aceluiași barou.

Prin ordonanța din 23.03.2015 s-a dispus efectuarea de către specialistul antifraudă din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Specialiști a unui raport de constatare, având printre obiective și pe acelea de stabilire a operațiunilor de încasări și plăți în numerar derulate de S.C. B. SRL, în perioada 2012 – 2014 și identificarea operațiunilor economice care nu aveau legătură cu obiectul său principal de activitate.

Raportul a fost întocmit și depus în dosarul .../P/2014 al unității noastre de parchet la data de 05.05.2015.

Prin ordonanța nr. .../P/2015 din 11.05.2015 s-a dispus efectuarea de către specialistul antifraudă din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Specialiști a unui raport de constatare cu următoarele obiective:

1. Modul de reflectare în evidența contabilă a S.C. B. SRL a plăților efectuate către S.C. A. SA, pentru imobilul situat în, imobil ce a făcut obiectul promisiunii bilaterale de vânzare cumpărare autenticată în luna august 2013 ;

2. Analiza operațiunilor derulate de S.C. S. SRL în legătură cu contractul de cesiune a mărcii „ Drumul Vinului ” încheiat în luna septembrie 2013 cu S.C. B. SRL ;

3. Stabilirea plăților efectuate de S.C. S. SRL către S.C. B. SRL în cadrul contractului de cesiune a mărcii și a surselor din care provin sumele respective ;

4. Evidențierea modului în care au fost înregistrate în contabilitatea S.C. B. SRL sumele de bani provenind de la S.C. S. SRL și stabilirea destinației acestora.

5. Evidențierea raporturilor dintre societățile implicate în aceste operațiuni.

Raportul de constatare a fost finalizat și depus la dosar la data de 18.05.2015.

Prin ordonanța nr.P/2015 din 07.05.2015 s-a dispus efectuarea de către un specialist din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Specialiști a unui raport de constatare cu următoarele obiective:

1. Analiza modului în care Clubul Sportiv Municipal a acordat în anul 2013 finanțări conform Legii nr. 350/2005 în cadrul programului sportiv „Promovarea sportului de performanță”

- dacă finanțările acordate prin programul respectiv au respectat sumele alocate prin bugetul de cheltuieli al Municipiului din anul 2013 și compararea acestora cu anul 2012;

2. Analiza modului în care Municipiul a încheiat cu S.C. A. S.A., în anii 2012, 2013 și 2014, contracte de prestări servicii informatice de asistență tehnică și a derulării acestora;

3. Stabilirea consecințelor economico – financiare rezultate în urma finanțărilor acordate, precum și în urma încheierii și derulării contractelor menționate.

Raportul de constatare a fost finalizat și depus la dosar la data de 20.05.2015.

Prin ordonanța nr.P/2014 din 08.05.2015 s-a dispus efectuarea de către specialiștii Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Specialiști a unui raport de constatare preliminar având ca obiectiv analiza operațiunilor financiare desfășurate de societățile comerciale controlate de numitul G..

Raportul de constatare preliminar a fost finalizat și depus la dosarul cu același număr al unității noastre de parchet la data de 28.05.2015.

Prin ordonanța nr.P/2015 din 13.07.2015 a Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești s-a dispus luarea măsurii sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile și imobile aparținând înculpaților, până la concurența sumelor de lei – reprezentând prejudiciul cauzat bugetului local al municipiului prin comiterea infracțiunii de abuz în serviciu și instigare la aceasta, respectiv folosul necuvenit obținut de A., de lei – obiectul infracțiunilor de dare și luare de mită și lei – obiectul infracțiunii de spălare de bani, respectiv:

1.B.

- cota de 1/2 din imobilul compus din apartamentul nr., cu destinația de locuință situat în, compus din 3 camere, dependințe cu o suprafață utilă de 85,30 mp., precum și terasa cu o suprafață de 5,10 mp., împreună cu cota parte indiviză din părțile comune și cu terenul în suprafață de 51,09 mp, rezultată din acte, respectiv 50,97 mp. rezultată din măsurători, înscris în cartea funciară nr., nr. cadastral, precum și cota parte indiviză de 1,3629 mp. din terenul în suprafață totală de 11.246, 60 mp. reprezentând drum de trecere, intabulat în cartea funciară sub nr., cu număr cadastral, achiziționat în baza contractului de vânzare cumpărare autentificat sub nr. 633 din 30.03.2006 la Biroul Notarilor Publici Asociați „S.” la prețul de euro inclusiv TVA (imobil ipotecat în favoarea S.C. D. SA București);

- cota de 1/2 din imobilul situat în, compus din teren (lotul nr.7), în suprafață totală de 428,08 mp. și construcția edificată pe acesta, în regim de construite P+E,

în suprafață construită la sol de 86,20 mp., înscris în cartea funciară, nr. cadastral, având la parter: living, dinning, bucătărie, cămară, centrală termică, baie, hol, în suprafață utilă de 62, 75 mp., două terase – 78, 08 mp., iar la etaj: trei dormitoare, hol, două băi, în suprafață utilă de 63,93 mp., terasă, în suprafață totală de 68,95 mp., cumpărat în baza contractului de vânzare cumpărare autentificat sub nr. 935 din 22.07.2008 la Biroul Notarului Public „V.” la prețul de euro (imobil ipotecat în favoarea S.C. D. SA București),

- imobil (teren + construcție) situat în municipiul, (în prezent), compus din teren intravilan în suprafață măsurată de 902 mp. și din acte 901 mp., tarla 65, parcela 8/14, categoria curți construcții și construcția situată pe acest teren, respectiv C1 – locuința (D+P+E+M) având o suprafață construită la sol de 129,51 mp, identificat cu număr cadastral, respectiv și înscris în Cartea Funciară a localității prin încheierea nr. 66978/21.11.2007 eliberată de OCPI Prahova – BCPI, în valoare de lei (inclusiv TVA).

2. G.

- un procent de 94,64% din terenul în suprafață de 1.306 mp situat în, înscris în cartea funciară nr. 129064 a municipiului, teren ce este deținut în coproprietate cu G., conform actului de alipire nr. 370/22.05.2009 încheiat la B.N.P. C.;
- cota de 1/2 din casa de locuit situată în, având numărul cadastral și anexa având numărul cadastral, deținute conform autorizației de construcție nr. 229/22.03.2004 și a procesului verbal de recepție la terminarea lucrării nr. 229/22.03.2004/07.04.2009, cu o valoare de impunere de lei, compusă din casă cu suprafață construită de 665,76 mp și suprafață utilă de 554,8 mp (cu o valoare de impunere de lei), mansardă cu suprafață construită 254,88 mp și suprafață utilă 212,4 mp (valoare de impunere lei) și subsol cu suprafață construită 307,8 mp și suprafață utilă 256 mp (cu valoare de impunere lei).

4. Măsuri preventive

Inculpatul B. a fost cercetat în stare de arest preventiv în altă cauză penală (dosar nr./1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, format prin trimiterea în judecată a inculpatului în dosarul nr./P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești).

Inculpatul G. a fost cercetat în stare de libertate sub control judiciar, impus prin ordonanța din 14.07.2015, măsură luată pe durata a 60 zile, cu începere de la 14.07.2015 și până la data de 11.09.2015, inclusiv.

5. Mijloace de probă

- Hotărârea Consiliului Local nr. 132/08.04.2013 privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 al Clubului

Sportiv Municipal și actele care au stat la baza adoptării acesteia, din care rezultă că pentru finanțări nerambursabile în baza Legii nr. 350/2005 s-a alocat suma de lei, Vol. I, filele 220-239;

- Hotărârea Consiliului Local nr. 155 din 29.04.2013 privind aprobarea rectificării bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 al Clubului Sportiv Municipal și actele care au stat la baza adoptării acesteia, din care rezultă diminuarea sumelor alocate anumitor secții sportive și majorarea prevederii bugetare pentru finanțările nerambursabile conform Legii nr. 350/2005 cu suma de lei, Vol. I, filele 240-245;

- Documentația referitoare la organizarea și desfășurarea în anul 2013 de către Clubul Sportiv Municipal a selecției de proiecte în cadrul programului „Promovarea sportului de performanță”, conform Legii nr. 350/2005, Vol. IV, filele 171-238;

- Statutul actualizat al Asociației „A.” (fostă Asociația Sportivă „A.”) din care rezultă că membri fondatori sunt I., Părvu Ioan și C., Vol. IV, filele 112-125, Vol. IV, filele 112-125;

- Contractul din 11.04.2012 prin care S.C. A. SA ca proprietar – reprezentată de A. a închiriat Asociației A. - reprezentată de C., un spațiu în imobilul din, Vol. IV, filele 135-136;

- Protocolul din 01.04.2013 încheiat între Clubul Sportiv Universitar și Asociația Sportivă A. din în vederea susținerii activității secției de baschet a C.S.U., Vol. III, filele 26-38, filele Vol. IV, filele 168-170;

- Contractul nr. 3052 din 18.06.2013 privind finanțarea acțiunilor/activităților din cadrul programului „Promovarea sportului de performanță” în anul 2013 încheiat între Clubul Sportiv Municipal – prin director I. și A. reprezentată de președinte I. în baza căruia s-a acordat o finanțare în sumă de lei din cea totală de lei alocată prin buget programului respectiv, Vol. III, filele 6-12;

- Promisiunea bilaterală de vânzare cumpărare autenticată sub nr. 801 din 09.08.2013 încheiată între S.C. A. SA – reprezentată de C. și S.C. B. SRL – reprezentată de T. având ca obiect imobilul din și actele adiționale prin care s-a amânat termenul de încheiere a contractului de vânzare cumpărare în formă autentică, Vol. V, filele 119-133;

- Facturile emise de S.C. A. SA către S.C. B. SRL, având ca obiect contravaloarea imobilului și documentele care justifică plata acestuia, Vol. V, filele 133-137;

- contractul de cesiune de marcă nr. 1 din 10.09.2013 încheiat între S.C. B. SRL – în calitate de cedent (reprezentată de administrator T.) și S.C. S. SRL – ca cesionar, reprezentată de administrator S., având ca obiect cesionarea tuturor drepturilor asupra mărcii „Drumul Vinului”, Vol. V, filele 143-154 ;

- facturile emise de S.C. B. SRL către S.C. S. SRL în baza contractului de cesiune a mărcii și ordinele de plată prin care cea din urmă a virat în contul primei societăți sume de bani cu acest titlu, Vol. V, filele 171, 173, 175, 183;
- raportul de constatare din 05.05.2015 întocmit de specialistul antifraudă al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Specialiști în dosarul penal nr.P/2014, prin care au fost analizate operațiunile de încasări și plăți în numerar derulate de S.C. B. SRL, în perioada 2012 – 2014 și operațiunile economice care nu aveau legătură cu obiectul său principal de activitate, Vol. V, filele 155-168;
- raportul de constatare din 18.05.2015 întocmit de specialistul antifraudă al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Specialiști prin care au fost analizate operațiunile derulate de S.C. B. SRL cu S.C. S. SRL, pe de o parte și cu S.C. A. SA, pe de altă parte, prin prisma modului în care acestea se reflectă în contabilitatea primelor două, Vol. I, filele 122-213 ;
- raportul de constatare din 20.05.2015 întocmit de specialistul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Specialiști în care au fost analizate modalitatea în care s-au acordat finanțările nerambursabile în anul 2013 în cadrul programului „Promovarea sportului de performanță” conform Legii nr. 350/2005, precum și modul în care s-au încheiat și derulat contractele de prestări servicii dintre Primăria Municipiului și S.C. A. SA în perioada 2012-2014, Vol. I, filele 86-119;
- dosarul de înmatriculare al S.C. B. SRL din care rezultă calitatea de asociat unic a fostului primar B. și faptul că începând cu luna decembrie 2008 când a devenit senator în Parlamentul României, acesta l-a desemnat ca administrator pe T., Vol. V, filele 7-99;
- dosarele de înmatriculare ale S.C. S. SRL, S.C. A. SA, S.C. A. SRL, S.C. K. SRL, S.C. T. SA, S.C. G. SRL, S.C. E. SRL București (S.C. X. SRL), S.C. Q. SRL, S.C. A. S.R.L. și S.C. R. S.R.L., din care rezultă legăturile dintre acestea și faptul că G. le coordonează prin persoane interpuse, Vol. XII - XXIV;
- informarea nr. C.XV.897 din 06.05.2015 a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor referitoare la tranzacțiile suspecte derulate prin conturile societăților de mai sus precum și implicarea lui G. în aceste operațiuni, Vol. I, filele 20-75;
- cererea de deschidere cont din 04.11.2013 depusă la de către G. din care rezultă că persoana împuternicită să deruleze operațiuni prin contul său personal este C. – vărul soției sale, administrator neexecutiv al S.C. A. SA și membru fondator al Asociației A., Vol. V, filele 233-234;
- declarațiile de avere din anii 2012, 2013 și 2014 formulate de G. în calitate de deputat în Parlamentul României din care rezultă acordarea în nume personal către I. (printre altele fost administrator al S.C. A. SA, membru fondator al Asociației A. și fratele lui I. – administrator al S.C. A. SRL) a unor împrumuturi în sume de euro și usd, Vol. II, filele 1-26;
- declarația martorului I. – fost director al Clubului Sportiv Municipal în legătură cu împrejurările în care în urma discuției purtate cu primarul B. s-a hotărât

relocarea sumei din buget prevăzută echipei de handbal masculin a cărei retrogradare era iminentă pentru programul „Promovarea sportului de performanță”, Vol. I, filele 306-310 ;

- declarația martorului P. – viceprimar al municipiului din care rezultă că deși era desemnat să coordoneze Clubul Sportiv Municipal, toate deciziile legate de activitatea acestuia, inclusiv sumele prevăzute pentru programul „Promovarea sportului de performanță” erau stabilite de fostul primar B. împreună cu conducerea Clubului, cu care cel din urmă avea o relație directă, Vol. I, filele 303-305;

- declarațiile martorului T. – administrator de drept al S.C. B. SRL și finul fostului primar B. – din depoziția căruia rezultă că: a preluat formal administrarea societății respective, ca urmare a dobândirii de către B. a calității de senator, în fapt acesta coordonând în continuare activitatea firmei chiar și după momentul în care a devenit primar; cesionarea mărcii „Drumul Vinului” către S.C. S. SRL și achiziția imobilului de la S.C. A. SA au fost hotărâte de B.; semnarea contractului de cesiune a mărcii către S.C. S. SRL a avut loc la adresa unde funcționează grupul de firme A., respectiv în, iar pe administratorul societății care a preluat marca – S. l-a văzut în cercul de persoane apropiate lui G., alături de C.; sumele de bani încasate de S.C. B. SRL de la S.C. S. SRL au fost direcționate din dispoziția lui B. către S.C. A. SA; respectivele tranzacții – cesiunea mărcii și achiziția imobilului - au fost formale, doar scriptice, în realitate B. beneficiind de imobilul din cu titlu gratuit, Vol. I, filele 319-322, Vol. V, filele 184-196 ;

- declarația martorului cu identitate protejată M. din care rezultă că B. a primit cu titlu gratuit de la G. un imobil, în schimbul acordării unor finanțări nerambursabile Asociației A., Vol. I, filele 311-314;

- declarația martorului cu identitate protejată I. în legătură cu obținerea imobilului de către B. de la deputatul G., Vol. I, filele 315-318;

- declarația martorului I. – consilier local al municipiului din care rezultă societățile comerciale pe care deputatul G. le controlează, Vol. V. filele 197-200 ;

- rechizitoriul nr./P/2014 din 25.05.2015 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești în care s-a reținut, pe baza probelor administrate, că B. a coordonat activitatea S.C. B. SRL și că pe fondul cointeresării materiale a încheiat contracte dezavantajoase pentru bugetul local al municipiului, Vol. V, filele 235-348;

- declarația martorei C. – fost director al Direcției Economice în cadrul Primăriei Municipiului care a evidențiat împrejurările în care s-a procedat la rectificarea bugetului Clubului Sportiv Municipal, precum și faptul că primarul B. i-a solicitat șefei Serviciului Financiar al Clubului rectificarea bugetului în sensul acordării unei finanțări suplimentare Asociației A., Vol. I, filele 323-326 ;

- declarația martorei S. - șef al Serviciului Buget - Împrumuturi al Direcției Economice în cadrul Primăriei Municipiului, prin care a relevat nelegalitatea acordării finanțării nerambursabile către A., Vol. I, filele 327-330;

- declarația martorei A. – șef Serviciu Financiar - Contabil în cadrul Clubului Sportiv Municipal, din care rezultă împrejurările în care s-a procedat la rectificarea bugetului Clubului, Vol. I, filele 331-335;
- declarația martorei C. – inspector de specialitate în cadrul Serviciului de achiziții publice al Clubului Sportiv Municipal, care a precizat modalitatea în care s-a desfășurat selecția de proiecte pe Legea nr. 350/2005, fiind și membră a comisiei de evaluare a proiectelor, Vol. I, filele 346-350;
- declarația martorei D. – consilier juridic al Clubului Sportiv Municipal care a explicat modalitatea de concepere a caietului de sarcini și criteriile de repartizare a sumelor în urma desfășurării selecției de proiecte pentru finanțare nerambursabilă pe Legea nr. 350/2005, Vol. I, filele 351-355;
- declarația martorului C. – care a precizat că în campania electorală din anul 2012 pentru Primăria municipiului, B. a fost susținut de G., Vol. I, filele 382-384;
- proces verbal de redare în formă scrisă a conținutului unor convorbiri telefonice interceptate și înregistrate autorizat între G. și C. din care rezultă că S.C. A. SA
- administrată legal de cel de-al doilea, este coordonată în fapt de primul, Vol. XXXI, filele 4-8;
- raport de constatare preliminar întocmit la data de 28.05.2015 de specialiștii Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Specialiști în dosarul nr.P/2014 al unității noastre de parchet, în care sunt descrise operațiunile economice efectuate între societățile din grupul A. și consecințele financiar – fiscale ale acestora, Vol. V, filele 353-397;
- declarațiile martorilor S., I., B., A., I., I. și C., reprezentanții legali ai unor societăți din grupul de firme A., consemnate în dosarul nr.P/2014 al unității noastre de parchet, din care rezultă că nu cunosc date esențiale legate de firmele pe care susțin că le coordonează (și care, în fapt, sunt controlate de G.), precum și relațiile de rudenie/prietenie cu acesta, Vol. XXXI, filele 223-254 ;
- declarația inculpatului B., care nu a recunoscut faptele ce i-au fost reținute în sarcină, Vol. XXXI, filele 167-173.

6. Date reținute despre inculpați în rechizitoriu:

Inculpatul B., asociat în cadrul S.C. B. SRL,

Pe parcursul urmăririi penale efectuată în cauză, inculpatul a declarat că nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina sa.

Din data de 03.03.2015 s-a luat împotriva sa măsura arestului preventiv, fiind cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave având ca rezultat obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 C.p. cu referire la art. 309 C.p. cu aplic. art. 35 alin.1 C.p. (2 acte materiale corespunzătoare contractului de cooperare și Regulamentului privind punerea în aplicare a prevederilor acestuia) și a art. 5 alin. 1 C.p.; luare de mită, prev. de art. 289 alin.1 C.p. rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin.1 C.p. (2 fapte); efectuarea de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția deținută în scopul obținerii

pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, prev. de art. 12 lit. a teza I din Legea 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. (6 acte materiale) și a art. 5 alin. 1 C.p.; folosirea influenței de către o persoană care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000 (2 fapte); cu aplicarea finală a art. 38 alin.1 C.p., dosarul nr.P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în care acesta a fost trimis în judecată pentru infracțiunile menționate, făcând obiectul dosarului nr./1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Inculpatul G., deputat în Parlamentul României,

Inculpatul a uzat de dreptul la tăcere pe parcursul urmăririi penale, poziția sa față de acuzațiile aduse – exprimată în mass-media – fiind aceea de nerecunoaștere.

7. Latura civilă

Prin hotărârea nr. 227 din 21 iulie 2015 a Consiliului Local, transmisă Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești prin adresa nr. 13621 din 22 iulie 2015 a Primăriei Municipiului, Municipiul(Consiliul Local, conform rechizitoriului) s-a constituit parte civilă cu suma de lei.

II. Camera preliminară

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 29 iulie 2017 sub nr...../1/2015.

Prin **încheierea nr.798 din 20 octombrie 2015**, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, au fost respinse, ca nefondate, cererile și excepțiile formulate de inculpatul G..

S-a constatat că inculpatul **B.** nu a formulat cereri și excepții privind legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

S-a constatat legalitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prin rechizitoriul nr.....P/2015 emis la data de 28 iulie 2015 de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești, privind pe inculpații B. și G., legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și, totodată, s-a dispus începerea judecății.

Soluția a rămas definitivă prin **încheierea nr.258 din 10 decembrie 2015** pronunțată în dosarul nr./1/2015 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, fiind respinsă, ca nefondată, contestația formulată de inculpatul G..

Pe tot parcursul procedurii de cameră preliminară a fost menținută măsura preventivă a controlului judiciar față de inculpatul G., astfel cum a fost luată în faza de urmărire penală, prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești nr.P/2015 din 14 iunie 2015.

III. Judecata în primă instanță

1. Cercetarea judecătorească

În cursul judecății, după prezentarea, în ședință publică, a actului de sesizare a instanței, la termenul de judecată din data de 26 ianuarie 2016, Înalta Curte, în temeiul dispozițiilor art. 374 alin. 2 și 4 din Codul de procedură penală, le-a explicat inculpaților în ce constă învinuirea, i-a înștiințat cu privire la dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-le atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva lor, precum și cu privire la dreptul de a pune întrebări, în mod nemijlocit, martorilor, cât și de a da explicații în tot cursul cercetării judecătorești, când socotesc necesar, i-a întrebat dacă doresc ca judecata să se facă numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de aceștia, în cazul în care recunosc în totalitate faptele reținute în sarcina lor.

Inculpații B. și G. au arătat că nu doresc ca judecata să se desfășoare potrivit procedurii simplificate prevăzute de art. 375 din Codul de procedură penală, poziția acestora fiind consemnată în declarații distincte (filele 33 și 34, vol. II).

În cursul cercetării judecătorești, au fost audiați inculpații G. (file 83-85, vol. II) și B. (file 119-121 vol. II și fila 78, vol. IV), martorii T. (file 155-158, vol. II), S. (file 159-160, vol. II), C. (file 161-163, vol. II), C. (file 164-166, vol. II), A. (file 167-168, vol. II), I. (file 201-202, vol. II), I. (file 203-205, vol. II), D. (file 215-217, vol. II), P. (file 253-254, vol. II), C. (file 255-256, vol. II), A. (file 257-258, vol. II), S. (file 312-313, vol. II), P. (file 314-315, vol. II), C. (file 316-317, vol. II), I. (file 347-348, vol. II), A. (fila 349, vol. II), A. (file 2-3, vol. III), B. (file 27-28, vol. III), G. (file 29-30, vol. II), martorii cu identitate protejată I. (file 359-361, vol. II) și M. (file 362-364, vol. II).

În cadrul administrării probei cu înscrisuri, inculpatul G. a depus: contractul de vânzare-cumpărare încheiat între O. și SC A. SA, autentificat de BNP C. sub nr. 1873/20.11.2007, privind imobilul din (file 44-47, vol. III), extrasul de carte funciară pentru informare nr. 111717/7.12.2016 privind același imobil (fila 48-49, vol. III), Actul constitutiv actualizat (file 50-52, vol. III) și Statutul actualizat ale Asociației „A.” (file 53-57, vol. III), Hotărârea Adunării Generale a Asociațiilor Asociației „A.” din 12.04.2012 (file 58-59, vol. III), Avizul de constituire și autorizația de funcționare nr. 106/21.05.2012 (fila 62, vol. III), încheierea din 8 mai 2012 a Judecătoriei, pronunțată în dosarul nr. /281/2012 (file 63, 113-114, vol. III), certificatul de înregistrare fiscală al Asociației „A.” (fila 64, vol. III), certificatul de identitate sportivă (file 65-66, vol. III), Actul constitutiv al Asociației „B.C. A.” (file 67-69, vol. III), Statutul Asociației sportive „B.C. A.” (file 70-73, vol. III), fila 1 din încheierea din 13.10.2009 a Judecătoriei, pronunțată în dosarul nr. /281/AF/2009 (fila 74, vol. III), certificatul de înscriere al persoanei juridice fără scop patrimonial nr. 46/3.11.2009 (fila 75, vol. III), dovada disponibilității denumirii (fila 78, vol. III), contractul nr. 3052/18.06.2013 privind finanțarea acțiunilor/activităților din cadrul programului „Promovarea

sportului de performanță” în anul 2013 încheiat între Clubul sportiv Municipal și A. și anexele la acesta (file 79-100, vol. III), procesul verbal din 31.01.2010 al Asociației A. (fila 115, vol. III), Raportul de activitate al președintelui Asociației A. la 31.12.2010 (fila 64, vol. III), raportul de certificare a bilanțului contabil pentru anul 2010 al Asociației A. (fila 117, vol. III), bilanțul contabil (file 118-131, vol. III), balanța de verificare luna decembrie 2010 a Asociației A. (fila 64, vol. III), procesul-verbal din 27.04.2012 (fila 134, vol. III), raportul de gestune al administratorului Asociației A. (fila 135, vol. III), situațiile financiare ale Asociației A., încheiate la 31.12.2011 (file 136-162, vol. III), proces verbal din 30.04.2013 (fila 163, vol. III), raportul de gestune al administratorului Asociației A. din 30.04.2013 (fila 164, vol. III), situațiile financiare ale Asociației A., încheiate la 31.12.2012 (file 165-188, vol. III), raportul financiar final al Asociației A. la contractul de finanțare nr. 101/13.06.2012 (file 189-194, vol. III), contract de închiriere din 11.04.2012 încheiat între AC A. SA și A., referat de necesitate CSM (fila 200, vol. III), Adeverința emisă de Federația Română de Baschet la data de 27.05.2013 (fila 201, vol. III), Adeverința emisă de Asociația Județeană de Baschet Prahova din 27.05.2012 (fila 202, vol. III), adresa Comitetului Olimpic și Sportiv român nr. 451/31.05.2013 (fila 203, vol. III), declarația de imparțialitate (fila 204, vol. III), Protocolul dintre Clubul Sportiv Universitar și Asociația Sportivă A. (file 205-207, vol. III), certificat de atestare fiscală (file 208-209, vol. III), Adeverința nr. 2752/3.06.2013 emisă de Clubul Sportiv Municipal (fila 210, vol. III), certificat de atestare fiscală din 5 iunie 2013 (fila 211, vol. III), adresa Direcției de gestiune patrimoniu din cadrul Primăriei Municipiului nr. 9325/30.05.2013 (fila 212 vol. III), decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. 280197/3.06.2013 (file 213-2014, vol. III), declarație privind îndeplinirea condițiilor de eligibilitate (fila 215, vol. III), declarație anexa nr. 2 (fila 216, vol. III), lista jucătorilor și stafului echipei CSU A. din 29.05.2013 (fila 217, vol. III), tabelul nominal al echipei de baschet U13 CSU (fila 218, vol. III), tabelul nominal al echipei de baschet U15 CSU (fila 219, vol. III), tabelul nominal al echipei de baschet U23 CSU (fila 220, vol. III), curriculum vitae I. (fila 221, vol. III), criteriile de selecție stabilite de CSM și normele de evaluare a acestora (file 225-229, vol. III), extras de cont B.... din 3.06.2013 al Asociației A. (file 230-232, vol. III), Situația privind participarea Asociației A. la competiții sportive în ediția 2012-2013 (fila 232, vol. III), situația economico-financiară a asociației pe perioada 2010-2012 (file 233-234, vol. III), situație privind capacitatea tehnică a structurii sportive (fila 235, vol. III), raport de activitate pentru anul 2011 privind utilizarea finanțării nerambursabile din fonduri publice al Asociației A. (file 236, vol. III), raport de activitate cuprinzând datele relevante pentru susținerea cererii de finanțare (file 237-238, vol. III), declarație I. – anexa 10 (fila 239)

Totodată, s-a administrat proba cu expertiză tehnică judiciară financiar-contabilă (file 259-2271, vol. III).

Prin încheierea din data de 22 martie 2016, instanța a respins solicitarea inculpatului G. de emitere a unei adrese către Federația Română de baschet din

care să reiasă dacă acesta a reprezentat Clubul Sportiv Universitar, iar prin încheierea din 11 aprilie 2017 a fost respinsă solicitarea reprezentantului Ministerului Public de audiere a expertului tehnic judiciar B..

De asemenea, în ședința din data de 19 septembrie 2017, Înalta Curte a respins cererea formulată de inculpatul G. prin apărătorul său ales, de reaudiere a martorilor cu identitate protejată I. și M..

2. Situația măsurii preventive a controlului judiciar luată față de inculpatul G. pe parcursul cercetării judecătorești.

Pe parcursul cercetării judecătorești, conform art.362 alin. 2 din Codul de procedură penală raportat la art. 208 alin. 5 din Codul de procedură penală a fost verificată, periodic, legalitatea și temeinicia măsurii controlului judiciar, luată față de inculpatul G. prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești nr. .../P/2015 din 14 iunie 2015, fiind menținută până la data de 28 octombrie 2016, când, în temeiul art. 242 alin. 1 din Codul de procedură penală, a revocat-o.

Încheierea din 28 octombrie 2016 a rămas definitivă prin respingerea contestației declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție prin Decizia penală nr. 175 din 2 noiembrie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători.

3. Precizări prealabile

Prealabil analizării temeiniciei acuzațiilor formulate împotriva inculpaților prin actul de sesizare, **Înalta Curte reține că unul dintre drepturile fundamentale garantate de Constituția României în art. 23 alin. 11 și transpus ca principiu de bază al procesului penal în art. 4 alin. 1 C.pr.pen. este prezumția de nevinovăție**, orice persoană fiind considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă. Această regulă constituie, totodată, o garanție a caracterului echitabil al procedurii, astfel cum stabilește art. 6 parag. 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, asigurând protecția individului împotriva posibilelor abuzuri ale autorităților judiciare.

Prezumția de nevinovăție este strâns legată de aflarea adevărului în procesul penal, principiu consacrat de art. 5 C.pr.pen., care presupune dovedirea, pe bază de probe, a împrejurărilor de fapt ale cauzei și ale celor personale ale acuzatului, în așa fel încât vinovăția să fie stabilită cu certitudine. Tragerea la răspundere penală a unei persoane nu se poate realiza decât după strângerea și administrarea legală și loială a probelor care îi demonstrează vinovăția, de către organele judiciare special desemnate, în limitele și cu respectarea competenței lor, asigurându-se, totodată, acuzatului posibilitatea oferirii de contraargumente cu privire la aspectele de legalitate și relevanță ale dovezilor administrate.

Așa cum se prevede în art. 99 alin. 2 C.pr.pen., prezumția de nevinovăție generează în favoarea suspectului sau inculpatului un important beneficiu, scutindu-l de obligația de a-și dovedi nevinovăția și conferindu-i dreptul la tăcere, sarcina probei incumbând organelor care exercită acțiunea penală (art. 99 alin. 1 C.pr.pen.), cărora le revine îndatorirea legală de a administra probele necesare pentru dovedirea, dincolo de orice dubiu rezonabil, a existenței faptei, a elementelor constitutive ale infracțiunii, sub aspect obiectiv și subiectiv, precum și a lipsei vreunui impediment la punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale, prevăzut de art. 16 C.pr.pen.. Așadar, se apreciază că nevinovăția nu se referă doar la neîndeplinirea condițiilor privind tipicitatea subiectivă a infracțiunii, ci și la neîntreținerea cerințelor referitoare la tipicitatea obiectivă și la subiecții acesteia, precum și la absența alteia dintre trăsăturile esențiale ale infracțiunii, astfel cum sunt reglementate de art. 15 C.pen. (respectiv art. 17 C.pen. 1969).

În materia probelor, art. 103 alin. 1 C.pr.pen. reglementează principiul liberei aprecieri, recunoscând organelor judiciare dreptul de a stabili, în urma evaluării ansamblului materialului probatoriu din cauză, atât valoarea fiecărei probe raportat la celelalte, indiferent de faza procesuală în care au fost administrate, cât și credibilitatea, relevanța și preponderența acestora. Interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, iar concluziile unui organ judiciar nu sunt obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procedurii.

Pentru asigurarea respectării prezumției de nevinovăție, astfel încât să nu poată fi răsturnată cu ușurință - împrejurare în care s-ar nesocoti chiar rațiunea reglementării acestei garanții procedurale - legiuitorul a instituit, însă, standardul probei mai presus de orice dubiu rezonabil, menit să limiteze principiul liberei aprecieri a probelor și să ofere o protecție efectivă acuzatului împotriva unei condamnări arbitrare. Astfel, potrivit art. 103 alin. 2 C.pr.pen., în luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului, instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate, iar condamnarea se dispune doar atunci când judecătorul are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. În mod similar, art. 396 alin. 2 C.pr.pen. prevede că instanța poate pronunța condamnarea în situația în care constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, din toate probatoriile administrate în cauză, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

În consecință, dacă în urma procesului de interpretare și apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la vreunul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere penală a persoanei cercetate, prezumția de nevinovăție nu este înlăturată, iar dubiul existent va profita acuzatului, urmând a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăției sale (*in dubio pro reo*). În acest sens sunt și dispozițiile art. 4 alin. 2 C.pr.pen. care consacră regula dubiului rezonabil, stabilind că, după administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.

Așadar, hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe dovezi temeinice, neîndoielnice și convingătoare, de natură să genereze certitudinea instanței cu

privire la vinovăția persoanei acuzate, în cazul existenței unui dubiu sub acest aspect, ce nu poate fi înlăturat prin probe, urmând a se pronunța o soluție de achitare.

Instanța nu-și poate fundamenta deciziile pe probabilități, ci doar pe convingerea - formată în temeiul unor probe certe, decisive și credibile - că realitatea obiectivă (fapta supusă judecății) este, fără echivoc, cea pe care o înfățișează realitatea reconstituită ideologic cu ajutorul dovezilor, deci, cu alte cuvinte, pe certitudinea că probele administrate, evaluate în ansamblul lor, reflectă adevărul. În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte prin mai multe decizii de speță, subliniind că „Regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului ... se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului, în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să-l achite. Chiar dacă, în fapt, s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori, pur și simplu, nu mai există și totuși îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție și deci inculpatul trebuie achitat” (decizia nr. 3465 din 27 iunie 2007 a Secției penale); „.....săvârșirea cu vinovăție a unei fapte prevăzute de legea penală ... trebuie stabilită pe bază de probe, convingerea de vinovăție trebuie a fi certă, așa încât să fie trasă la răspundere, potrivit vinovăției, doar acea persoană care a comis o infracțiune. ... prezumția de nevinovăție nu poate fi anulată decât prin certitudinea instanței asupra vinovăției inculpatului, certitudine bazată pe probe neîndoielnice, așa încât, atâta vreme cât nu s-au stabilit cu certitudine temeiurile răspunderii penale, aceasta nu poate avea loc” (decizia nr. 3418 din 18 iunie 2004 a Secției penale, în același sens fiind și decizia nr. 122 din 27 martie 2006 a Completului de 9 judecători).

Totodată, conform dispozițiilor art. 103 alin. 3 din Codul de procedură penală, hotărârile de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se pot întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.

În același sens, în Cauza Kok contra Olandei, Curtea Europeană a relevat că o importanță majoră în analiza echilibrului dintre mărturiile anonime și dificultățile apărării o are caracterul decisiv al mărturiei în condamnarea acuzatului. În situația în care mărturia nu are caracter determinant, dezavantajul apărării este mult mai redus.

Termenul "determinant" trebuie interpretat, conform jurisprudenței CEDO, într-un sens restrâns, ca desemnând o probă de asemenea relevanță sau importanță încât este în măsură să determine soluția cauzei.

Astfel, în Cauza Al-Khawaja si Tahery împotriva Regatului Unit, paragrafele 131, 134 si 147, instanța europeană a statuat că, în cazul în care mărturia neverificată depusă de un martor se coroborează cu alte mijloace de probă, aprecierea

caracterului său determinant depinde de forța probatorie a celorlalte mijloace de probă.

S-a apreciat că au fost încălcate dispozițiile art. 6 parag. 1 și parag. 3 lit. d) din Convenție în situația în care mărturiile anonime au constituit singurul temei al condamnării, după ce anterior reprezentaseră singurul temei al trimiterii în judecată (Cauza Saidi contra Franței)

În cauza Windisch contra Austriei, Curtea Europeană a arătat că dispozițiile Convenției europene nu interzic ca poliția să se întemeieze, în faza actelor premergătoare, pe surse ca martori anonimi, dar utilizarea acestora de către judecătorul fondului pentru a justifica o condamnare ridică o problemă diferită, întrucât într-o societate democratică dreptul la o bună administrare a justiției ocupă un loc atât de important încât nu poate fi sacrificat.

4. Transpunând aceste considerații teoretice la speța de față și realizând o analiză a acuzațiilor aduse inculpaților prin raportare la materialul probator administrat în cauză atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești, Înalta Curte constată următoarele:

A. Infracțiunea de luare de mită – acuzație formulată împotriva inculpatului B.:

Inculpatul B. a fost trimis în judecată, printre altele, pentru infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 289 alin.1 C.p. rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin.1 din Codul penal.

Aceasta este definită, în varianta tip, de alin. 1 al textului de lege menționat, ca reprezentând fapta funcționarului public care, direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Prin urmare, infracțiunea de luare de mită este una cu subiect activ calificat, neputând fi comisă decât de o persoană care are calitatea de funcționar sau funcționar public în înțelesul legii penale.

Situația premisă a infracțiunii constă în atribuțiile făptuitorului de a îndeplini, total sau parțial, actul de serviciu care prilejuiește săvârșirea faptei.

Elementului material al laturii obiective constă, alternativ, într-o acțiune de pretindere, primire sau acceptare a promisiunii, toate privitoare la foloase injuste.

A pretinde înseamnă a cere insistent ceva, a formula o pretenție, fiind necesar ca subiectul activ al infracțiunii să exprime fără dubiu că dorește să primească folosul nelegal, indiferent dacă destinatarul solicitării este sau nu de acord. Ca urmare, în această variantă, inițiativa aparține întotdeauna funcționarului, fiind vorba de o acțiune unilaterală din partea acestuia. Pretinderea se poate realiza fie printr-o

cerere expresă, fie printr-o atitudine aluzivă, dar lipsită de orice echivoc, prin care funcționarul lasă să se înțeleagă că nu își va îndeplini obligațiile de serviciu până ce subiectul pasiv nu va fi dispus să-i satisfacă pretențiile.

Primirea presupune preluarea banilor sau avantajelor, deci intrarea efectivă a funcționarului în posesia folosului necuvenit. În acest caz, inițiativa aparține mituitorului, iar primirea nu este de conceput fără un act de remitere efectuat de acesta din urmă.

A accepta o promisiune înseamnă a fi de acord cu aceasta, a o consimți sau aproba, susținându-se că acceptarea reprezintă încuviințarea neechivocă privind primirea folosului necuvenit. Așadar, în această variantă normativă, inițiativa aparține mituitorului, iar funcționarul public, fiind pus în fața promisiunii, o acceptă. Acceptarea promisiunii poate fi expresă sau tacită, iar, în acest din urmă caz, ea poate să rezulte și din nerespingerea promisiunii ori din anumite manifestări care indică neîndoiește acceptarea.

Oricare dintre acțiunile care formează elementul material al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită trebuie să aibă ca obiect bani sau alte foloase, prin această din urmă noțiune înțelegându-se orice fel de avantaje materiale sau nepatrimoniale.

Totodată, este necesar ca banii sau celelalte foloase pretinse, primite sau a căror promisiune a fost acceptată, expres sau tacit, să fie necuvenite, adică să nu fie legal datorate, făptuitorul nefiind îndreptățit la acestea.

În același timp, actul pentru a cărui îndeplinire, neîndeplinire etc. se pretinde, se primește sau se acceptă promisiunea unor bani sau a altor foloase trebuie să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale funcționarului public, adică să fie un act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau un act contrar acestor îndatoriri. Prin noțiunea de „îndatoriri de serviciu”, se înțelege tot ceea ce funcționarul trebuie să facă potrivit normelor care reglementează serviciul respectiv ori este inerent naturii acelui serviciu, respectiv orice obligație sau activitate a cărei îndeplinire ori neîndeplinire este impusă expres sau implicit prin atribuțiile stabilite de lege sau prin alte reglementări ale titulaturii funcției.

Sub aspect temporal, acțiunea sau inacțiunea făptuitorului poate să fie anterioară, concomitentă sau ulterioară îndeplinirii, neîndeplinirii etc. îndatoririlor de serviciu.

Forma de vinovăție cerută de lege pentru ca fapta concretă să constituie infracțiunea de luare de mită constă în intenție directă sau indirectă.

Totodată, se distinge și o cerință esențială și anume aceea ca banii sau celelalte foloase pretinse sau primite ori a căror promisiune a fost acceptată să fie în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle de serviciu ale funcționarului public sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri. Dacă legătura lipsește, fapta nu are caracter penal. Însă, legea nu cere ca actul de serviciu sau actul contrar îndatoririlor de serviciu să fie efectiv realizat. Dacă însă scopul urmărit se realizează și acuzatul face un act contrar îndatoririlor de serviciu, act care constituie prin el însuși o infracțiune, cum ar fi un fals în înscrisuri, infracțiunea de luare de mită intră în concurs cu acea infracțiune (Tribunalul Suprem, secția penală, decizia nr.

3839/1970). Orice activitate ulterioară acestui moment, de exemplu refuzul primirii folosului promis sau restituirea acestuia, ori cercetarea celui care a dat mită pentru infracțiuni similare celei pentru care au fost primiți banii nu are influență asupra existenței luării de mită, putând constitui doar o circumstanță atenuantă personală (ÎCCJ, s.pen., d.p.nr.2348/03 iulie 2012, dosar nr...../2/2007).

Fapta cunoaște mai multe modalități normative agravate, printre care și cea prevăzută de art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, fapta fiind mai gravă dacă a fost săvârșită de o persoană care exercită o funcție de demnitate publică.

În concret, inculpatul B. este acuzat că, în calitate de primar al municipiului și ordonator principal de credite, a pretins și primit de la deputatul G. – prin intermediul S.C. A. SA – societate controlată de acesta din urmă, un imobil – casă de locuit situat în, în valoare de lei (din care a suportat personal doar lei), în schimbul acordării către A., susținută de deputat, a unei finanțări nerambursabile suplimentare în sumă de lei de la bugetul local, în cadrul unei selecții de proiecte privind programul „Promovarea sportului de performanță”, organizată în baza Legii nr. 350/2005 de Clubul Sportiv Municipal (instituție aflată sub autoritatea Consiliului Local), obiectul mitei – în valoare de lei (diferența dintre și lei) fiind deghizat prin încheierea unei preținse promisiuni bilaterale de vânzare cumpărare a imobilului, autentificată în luna august 2013, încheiate între promitentul - vânzător S.C. A. SA și promitentul - cumpărător S.C. B. SRL, societate la care B. are calitatea de asociat unic.

Analiza detaliată a faptelor și a probelor pe care se întemeiază trimiterea în judecată se regăsesc la filele 22-47 din rechizitoriu și au fost sintetizate la pct. I.1. din prezenta hotărâre.

Apărările formulate de inculpatul B. la prezenta acuzație au vizat, în esență următoarele aspecte:

- SC B. SRL avea o situație financiară care îi permitea achiziționarea imobilului ce se pretinde a fi obiectul mitei, în condițiile vânzării mărcilor „Republicanul” și „Drumul vinului”, precum și din închirierea a două imobile deținute în municipiul;
- Tranzacția nu s-a realizat nici până în prezent, întrucât imobilul nu a fost scos de sub ipotecă;
- nu există niciun fel de probă din care să rezulte o relaționare directă sau indirectă între inculpații G. și B.,
- inculpatul B., în calitate sa de primar al Municipiului, nu avea competențe în procedura de selecție publică privind finanțările nerambursabile acordate de Clubul Sportiv Municipal în anul 2013 Asociației A., prin încheierea contractului nr. 3052 din 18 iunie 2013.

Audiat fiind, inculpatul a declarat că nu a pretins și nu a primit de la inculpatul G. imobilul situat în A aflat de vânzarea imobilului de care se face vorbire în rechizitoriu de la C. și A. și s-a decis să îl cumpere prin intermediul societății B. SRL, întrucât nu își putea permite contractarea unui credit ipotecar, sens în care l-a

mandatat pe administratorul T. să încheie o promisiune de vânzare-cumpărare cu SC A. SA.

SC B. SRL și-a permis achiziționarea imobilului întrucât avea bani în conturi, dar și de încasat, atât din activitatea curentă, cât și din vânzarea mărcilor „Republicanul” și „Drumul vinului”, precum și din închirierea a două imobile deținute în municipiul

În ceea ce privește finanțarea nerambursabilă obținută de A., a susținut că aceasta a fost acordată de Clubul Sportiv Municipal, în baza hotărârilor Consiliului Local, inițiate de mai mulți consilieri locali și de acesta (file 167-173, vol. XXXI dup; file 119-121, vol. II).

În ceea ce privește situația premisă, Înalta Curte constată că acordarea finanțărilor nerambursabile în cadrul programului „Promovarea sportului de performanță”, organizat în baza Legii nr. 350/2005, nu fac parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale primarului și, drept urmare, nu privesc îndatoririle de serviciu ale inculpatului B..

Programul „Promovarea sportului de performanță”, organizat în baza Legii nr. 350/2005 nu s-a derulat în cadrul Primăriei, ci la nivelul Clubului Sportiv Municipal, instituție în subordinea Consiliului Local, cum, de altfel, se reține și în rechizitoriu.

Conform art. 15 Regulamentului de organizare și funcționare a Clubului Sportiv Municipal, aprobat prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului nr. 132 din 30 septembrie 2004, președintele clubului este ordonator terțiar de credite atât pentru sumele primite de la bugetul local, cât și pentru alte surse de venituri, organizează și conduce activitatea clubului, negociază și semnează contracte și alte acte juridice de angajare a clubului și îndeplinește, împreună cu consiliul economic, toate atribuțiile ce-i revin, conform dispozițiilor legale în vigoare și răspunde, potrivit legii, printre altele, de utilizarea creditelor bugetare și folosirea cu eficiență și eficacitate a sumelor primite de la bugetul local.

Mai mult, acesta răspunde pentru activitatea desfășurată în fața Consiliului Local al Municipiului (art. 15 alin. 2 ROI), nu a primarului municipiului, Este adevărat că primarul municipiului are, de drept, calitatea de președinte onorific al Clubului Sportiv Municipal, însă conducerea clubului este asigurată de către consiliul de conducere, format din: președinte, director, secretar, consilier economic și membri, conform Regulamentului de organizare și funcționare a Clubului Sportiv Municipal, aprobat prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului nr. 132 din 30 septembrie 2004.

De altfel, procedura de selecție publică de proiecte pentru atribuirea contractelor de finanțare nerambursabilă din fonduri publice a proiectelor cluburilor sportive de drept privat și ale asociațiilor pe ramura de sport ce activează în municipiul a fost inițiată, derulată și finalizată prin atribuirea contractelor de finanțare de către Clubul Sportiv Municipal

Contribuția inculpatului B. la finanțarea Asociației A. s-a limitat la avizarea și susținerea rectificării bugetului Clubului Sportiv Municipal, însă nu pentru aceste fapte pretinde acuzarea că ar fi primit mită inculpatul.

Totodată, Înalta Curte constată că situația de fapt reținută de procuror este doar parțial confirmată de probele administrate în cauză, în sensul că nu se poate reține că inculpatul B. a pretins imobilul din, că, ulterior, a primit imobilul respectiv de la inculpatul G. și că a acordat o finanțare nerambursabilă suplimentară în sumă de lei, de la bugetul local, Asociației A. în cadrul selecției de proiecte privind programul „Promovarea Sportului de performanță”.

Sub un prim aspect, Înalta Curte subliniază că, din declarațiile martorilor cu identitate protejată M. și I., reiese că inculpatul B. i-ar fi solicitat inițial inculpatului G. să îi transfere dreptul de proprietate asupra imobilului mai sus amintit în schimbul încheierii unor contracte de prestări servicii între Primăria Municipiului și societățile administrate în fapt de acesta (acuzatie ce nu face obiectul prezentei cauze), nu în schimbul finanțării nerambursabile a Asociației A. Problema finanțării asociației s-ar fi pus ulterior, la cererea inculpatului G., ceea ce reprezintă acceptarea promisiunii unui folos injust, nu pretinderea acestuia, cum se susține în rechizitoriu.

Astfel, martorul cu identitate protejată M. a declarat: *„După ce a devenit primar, B. l-a contactat pe S. și i-a solicitat acestuia ca în schimbul încheierii unor contracte de prestări servicii între Primăria Municipiului și societățile administrate în fapt de acesta, să îi remită dreptul de proprietate al unui imobil situat în,, imobil care a fost oferit în anul 2013. B. chiar s-a exprimat în cercul său de cunoscuți, atât din segmentul politic, cât și din cel privat că „eu, primar al, nu merit și eu o casă în? Cei doi au încheiat în formă autentică o promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare între SC A. SA și SC B. SRL, contra sumei de peste lei, pe care B. nu a plătit-o niciodată.*

În acest context, primarul B., în baza înțelegerii cu S., a încheiat, în perioada 2012-2014, trei contracte de prestări servicii cu SC A. SA, în valoare totală de aproximativ euro pentru servicii informatice, prin încredințare directă. Totodată, în schimbul acestui imobil oferit drept mită de către S., B., în calitate de primar, a acceptat să sponsorizeze anual cu suma de euro, din fondurile Primăriei, echipa de baschet CSU A..

Cunosc faptul că S. a direcționat suma de bani primită cu titlu de sponsorizare către firma A. SRL, administrată de C., cu scopul de a retrage banii în numerar și de-ai folosi în interes personal, simulând în actele contabile cheltuieli fictive cu deplasările, cantonamentele echipei de baschet.”(file 319-321, vol. I, dup).

În fața instanței, audiat în ședința din data de 28.10.2016, martorul a declarat următoarele: „Îl cunosc pe B., primar și mă aflu în cercul acestuia de cunoscuți.

Mai cunosc faptul că, după ce a devenit primar, a dorit să obțină o casă folosindu-se de funcția pe care o deținea.

Astfel, a încheiat mai multe contracte cu mai multe societăți și cu Clubul Sportiv de Basket A.. De la domnul B. am aflat că, în urma sponsorizării echipei de baschet, urma să primească o casă. Valoarea contractelor se ridică la suma de euro și urma să obțină acea casă în

Știu că s-a realizat această tranzacție, banii s-au transferat de la primărie la clubul sportiv undeva prin anul 2013, așa rețin. Tot în acea perioadă, din câte rețin, s-au perfectat actele și dl. B. a primit acea casă.

Domnul B. nu a primit casa pe numele lui, ci prin intermediul unor firme pe care le controla, prin rudele sale, dintre aceste firme rețin B. și B..

Rețin că dl. B. se lăuda cu acest lucru și spunea că pentru „ceea ce am făcut merit și eu această casă”, aceasta cu referire la contractul de sponsorizare.”

Astfel primarul B., în baza înțelegerii acceptate de S., a încheiat, în anii 2012, 2013, 2014, contracte de prestări servicii în valoare totală de aproximativ euro, pentru servicii informatice, prin încredințare directă către SC A. SA.

După atribuirea primelor două contracte, în baza înțelegerii anterioare, S., prin SC A. SA, i-a oferit lui B. imobilul situat pe raza mun.,

Pentru a masca această operațiune frauduloasă de dare-luare mită, în vara anului 2013, au încheiat în formă autentică o promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare între SC A. SA și SC B. SRL, contra sumei de peste un milion de lei, sumă pe care B. nu a plătit-o niciodată.

Pentru acest imobil oferit drept mită de S., B., în calitate de primar, a acceptat să sponsorizeze anual, cu suma de euro, din fondurile Primăriei, echipa de baschet A.. ”

Audiată în fața instanței la data de 28 octombrie 2016, martora detaliază „prin intermediul SC A. SA S. i-a dat mită lui B. un imobil situat în apropierea casei lui și pentru că valoarea acestui imobil era mai mare decât cea a contractelor, diferența urma să se acopere prin sponsorizare făcută de Primăria unei părți componente a firmelor lui S., pentru echipa de baschet afiliată grupului A.

Cunosc faptul că suma sponsorizată de Primăria era de euro pe an și domnul B. se plânga că suma era destul de mare, deși domnul S. dorea să înapoieze suma respectivă. ”

Martora cu identitate protejată, I., prin declarația dată în cursul urmăririi penale, relevă aceleași aspecte: „Ulterior obținerii mandatului de primar al municipiului, B. l-a contactat pe S. și i-a solicitat acestuia ca în schimbul încheierii unor contracte de prestări servicii între Primăria municipiului și societățile administrate în fapt de el, să îi remită dreptul de proprietate al unui imobil din, în

Astfel primarul B., în baza înțelegerii acceptate de S., a încheiat, în anii 2012, 2013, 2014, contracte de prestări servicii în valoare totală de aproximativ euro, pentru servicii informatice, prin încredințare directă către SC A. SA.

După atribuirea primelor două contracte, în baza înțelegerii anterioare, S., prin SC A. SA, i-a oferit lui B. imobilul situat pe raza mun.,

Pentru a masca această operațiune frauduloasă de dare-luare mită, în vara anului 2013, au încheiat în formă autentică o promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare între SC A. SA și SC B. SRL, contra sumei de peste un milion de lei, sumă pe care B. nu a plătit-o niciodată.

Pentru acest imobil oferit drept mită de S., B., în calitate de primar, a acceptat să sponsorizeze anual, cu suma de euro, din fondurile Primăriei, echipa de baschet A.. ”

Audiată în fața instanței la data de 28 octombrie 2016, martora detaliază: „prin intermediul SC A. SA S. i-a dat mită lui B. un imobil situat în apropierea casei lui și pentru că valoarea acestui imobil era mai mare decât cea a contractelor, diferența urma să se acopere prin sponsorizare făcută de Primăria unei părți componente a firmelor lui S., pentru echipa de baschet afiliată grupului A. Cunosc faptul că suma sponsorizată de Primăria era de euro pe an și domnul B. se plângea că suma era destul de mare, deși domnul S. dorea să înapoieze suma respectivă. ”

Subsecvent, Înalta Curte reține că declarațiile celor doi martori cu identitate protejată sub aspectul înțelegerii dintre cei doi inculpați cu privire la finanțarea Asociației A. în schimbul imobilului din nu sunt confirmate de alte probe din dosar. Niciun alt mijloc de probă administrat în cauză nu relevă existența unei înțelegeri anterioare sau concomitente încheierii promisiunii de vânzare-cumpărare a imobilului între cei doi inculpați, legată de finanțarea nerambursabilă a Asociației A.. În acest context, Înalta Curte constată că aceste declarații anonime au un caracter determinant în susținerea acuzației, motiv pentru care nu pot fi folosite singular în răsturnarea prezumției de vinovăție și, implicit, în justificarea unei soluții de condamnare a inculpatului.

În ceea ce privește primirea imobilului din cu titlu gratuit de la SC A. SA de către inculpatul B., se constată că, sub acest aspect, declarațiile celor doi martori protejați se coroborează cu declarațiile martorului T. și cu celelalte mijloace de probă indicate în actul de sesizare din care reiese faptul că nu suntem în prezența unei tranzacții reale. Însă, din cuprinsul acestora din urmă, nu se poate stabili nici dacă SC A. SA a încheiat promisiunea de vânzare-cumpărare în numele inculpatul G., în condițiile în care această societate este proprietarul imobilului, nici dacă încheierea acestui contract a fost justificată de finanțarea nerambursabilă a Asociației A..

Este de remarcat faptul că parchetul a formulat această acuzație plecând de la prezumția că inculpatul G. coordona efectiv activitatea Asociației A., precum și a societăților comerciale din așa-zisul grup „A.” și, drept-urmare, a presupus că acesta a dictat reprezentanților legali ai SC A. SA oferirea imobilului din Alea Orizont în schimbul finanțării nerambursabile a Asociației A., însă astfel de procedee probatorii nu au forța necesară de a dovedi, cu certitudine, că inculpatul G. a procedat în acest sens. Aceasta cu atât mai mult cu cât martorul cu identitate protejată M. afirmă că cunoaște aceste aspecte de la inculpatul B. și nu a participat la vreo discuție privind finanțarea asociației, iar exemplul oferit de martora cu identitate protejată I., cu ocazia audierii sale de către instanță (*„Pot detalia o discuție la care au participat mai multe persoane cu ocazia unui meci de baschet într-o sală de sport a municipiului, atunci domnul G., în prezența și a lui C., îi spunea domnului B. despre necesitatea sponsorizării, eu fiind de față. ”*), nu poate avea conotație penală.

Un alt aspect care ridică semne de întrebare referitor la percepția martorilor cu identitate protejată este determinat de susținerea potrivit căreia finanțarea nerambursabilă a Asociației A. s-a făcut de către Primăria Or, în actul de sesizare se menționează că finanțarea a fost acordată de Clubul Sportiv Municipal, instituție aflată sub autoritatea consiliului local, nu de către Primăria

În acest context, Înalta Curte constată că nu se poate reține, cu certitudine, faptul că promisiunea de vânzare-cumpărare s-a încheiat în considerarea finanțării nerambursabile primite de A. de la Clubul Sportiv Municipal în cadrul unei selecții de proiecte privind programul „Promovarea sportului de performanță”, organizată în baza Legii nr. 350/2005 și că încheierea acestui contract a fost dictată de inculpatul G..

Totodată, se reține faptul că inculpatul B. nu a avut nicio implicare decizională în selecția de proiecte privind programul „Promovarea sportului de performanță”, organizată în baza Legii nr. 350/2005, neavând atribuții în acest sens, așa cum s-a arătat anterior.

Astfel, Comisia de lucru a selecției publice de oferte privind finanțarea nerambursabilă din fondurile publice alocate de la bugetul Consiliului Local al municipiului a proiectelor cluburilor sportive de drept privat și ale asociațiilor pe ramura de sport din municipiul a fost constituită, conform raportului de expertiză contabilă judiciară (fila 261, vol. III), prin Decizia nr. 17 din 16 aprilie 2013 emisă de Directorul Clubului Sportiv Municipal.

Prin Decizia nr. 17 BIS din 6 mai 2013, directorul CSM, A., a aprobat criteriile de selecție de finanțare nerambursabilă din fonduri publice a proiectelor cluburilor sportive de drept privat și ale asociațiilor pe ramura de sport din municipiul în cadrul programului de utilitate publică „Promovarea sportului de performanță”, conform anexei 3 la Caietul de sarcini (fila 209, vol. IV, dup).

În data de 8 mai 2013, Clubul Sportiv Municipal a înaintat către Monitorul Oficial al României, spre publicare în partea a VI-a, Programul anual pe anul 2013 pentru acordarea finanțărilor nerambursabile al Clubului Sportiv Municipal și anunțul de participare la selecția publică de proiecte pentru atribuirea contractelor de finanțare nerambursabilă din fonduri publice a proiectelor cluburilor sportive de drept privat și ale asociațiilor pe ramura de sport ce activează în municipiul și anexa la anunț – criterii de selecție.

Anunțul de participare a fost publicat în Monitorul Oficial al României, spre publicare în partea a VI-a nr. 90 din 10 mai 2013 (fila 235, vol. IV, dup). În cuprinsul său se menționează că selecția publică de proiecte se organizează la data de 7 iunie 2013, ora 10, data limită de depunere a proiectelor este 5 iunie 2013, ora 12,00, iar caietul de sarcini se poate procura gratuit de la sediul Clubului Sportiv Municipal sau de pe site-ul www.....ro.

Evaluarea proiectelor s-a efectuat la nivelul Clubului Sportiv Municipal (procesul-verbal încheiat de comisia de evaluare din data de 12 iunie 2013 file 211-212, vol. IV, dup), comisia de evaluare fiind cea care a stabilit repartizarea fondurilor alocate în cadrul programului „Promovarea sportului de performanță”, după cum urmează:

- lei către Asociația „A.”, reprezentând 96% din suma alocată pentru acest program;
- lei către Asociația Clubul Sportiv Tricolorul LMV, reprezentând 81% din suma de 72.000 lei rămasă;
- lei către Asociația Județeană de Judo Prahova, reprezentând 100% din suma de lei rămasă.

Ulterior, la data de 18 iunie 2013, Clubul Sportiv Municipal a încheiat contractele privind finanțarea activităților/acțiunilor din cadrul programului „Promovarea sportului de performanță” în anul 2013 cu Asociația „A.” (contract nr. 3052/18.06.2013, file 6-12, vol. III, dup), cu Asociația Clubul Sportiv Tricolorul LMV (contract nr. 3056/18.06.2013, file 13-19, vol. III, dup) și cu Asociația Județeană de Judo Prahova (contract nr. 3053/18.06.2013, file 20-25, vol. III, dup).

Anunțul de atribuire a contractelor a fost publicat, la cererea Clubului Sportiv Municipal, în Monitorul Oficial al României, Partea a VI-a nr. 121 din 25 iunie 2013 (fila 237, vol. IV, dup).

Prin urmare, se constată că, pe de o parte, activitatea de finanțare a asociațiilor sportive la nivelul Clubului Sportiv Municipal nu intra în sfera atribuțiilor de serviciu ale inculpatului B., iar pe de altă parte, probele sunt insuficiente pentru a contura concluzia că inculpatul B. a pretins și a primit imobilul pentru finanțarea nerambursabilă a Asociației A., fapt ce impune achitarea acestuia pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin.1 C.p. rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000.

B. Infracțiunea de dare de mită – acuzație formulată împotriva inculpatului G.:

Corelativ faptei descrise la pct. A., inculpatul G. a fost trimis în judecată, printre altele, pentru infracțiunea de dare de mită, prev. de art. 290 alin.1 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin.1 C.p..

Aceasta este definită, în varianta tip, de alin. 1 al textului de lege menționat, ca reprezentând promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în condițiile arătate în art. 289.

Prin urmare, infracțiunea de dare de mită nu este una cu subiect activ calificat, putând fi comisă de orice persoană fizică sau juridică.

Ca și în cazul luării de mită, situația premisă a infracțiunii constă în atribuțiile funcționarului public de a îndeplini, total sau parțial, actul de serviciu care prilejuiește săvârșirea faptei.

Elementului material al laturii obiective este alcătuit din trei modalități normative alternative, respectiv promisiune, oferire, dare de bani sau alte foloase.

Promisiunea constă în angajamentul, făgăduiala pe care o persoană o face unui funcționar cu privire la avantajul pe care îl va avea acesta dacă va acționa sau, dimpotrivă, nu va acționa în sensul dorit de acea persoană. Promisiunea este un act unilateral al mituitului, care nu implică neapărat actul corelativ al acceptării sau nerespingerii ei de către funcționar. În plus, asumarea obligației de către făptuitor

se poate realiza în scris sau verbal și poate fi expresă sau tacită. Chiar dacă foloasele promise nu sunt determinate sub aspectul calității și cantității, promisiunea trebuie să fie serioasă și nu vagă sau imposibil de realizat.

Prin oferire se înțelege activitatea de a prezenta funcționarului banii sau foloasele pe care acesta urmează să le primească, în scopurile precizate în norma de incriminare, infracțiunea de dare de mită subzistând chiar dacă oferta nu este acceptată. Pentru existența infracțiunii, este necesar ca oferta să fie precisă, neechivocă, să se concretizeze într-o acțiune efectivă și reală, iar nu să fie o simplă intenție. De asemenea, ea trebuie să pornească din inițiativa mituitorului, reprezentând un act unilateral al acestuia.

Darea înseamnă remiterea, predarea către funcționar a banilor sau foloaselor, presupunând întotdeauna actul corelativ al primirii.

Ca și în cazul faptelor de luare de mită, și în situația infracțiunii analizate, este necesar ca promisiunea, oferirea sau darea să aibă ca obiect bani sau alte foloase, acestea să aibă un caracter necuvenit, iar actul în vederea realizării căruia mituitorul comite una din acțiunile ce formează elementul material al laturii obiective să fie un act privitor la îndatoririle de serviciu ale funcționarului sau contrar respectivelor îndatoriri. Dacă legătura lipsește, fapta nu are caracter penal. Însă, din punct de vedere juridic, pentru existența infracțiunii de dare de mită este lipsită de semnificație reacția persoanei căreia i se oferă bani sau alte avantaje.

Este de subliniat că infracțiunea de dare de mită se poate săvârși și prin intermediar.

Sub aspect temporal, acțiunea sau inacțiunea făptuitorului poate să fie anterioară, concomitentă sau ulterioară îndeplinirii, neîndeplinirii etc. îndatoririlor de serviciu. Forma de vinovăție cerută de lege pentru ca fapta concretă să constituie infracțiunea de dare de mită constă în intenție directă sau indirectă.

În concret, inculpatul G. este acuzat că, în anul 2013, a oferit primarului municipiului - B., prin intermediul S.C. A. SA – societate pe care o controlează, un imobil – casă de locuit situat în, în valoare de lei (din care cel din urmă a suportat doar lei), în schimbul acordării unei finanțări nerambursabile suplimentare în sumă de lei de la bugetul local, în cadrul unei selecții de proiecte privind programul „Promovarea sportului de performanță”, organizată în baza Legii nr. 350/2005 de Clubul Sportiv Municipal (instituție aflată sub autoritatea Consiliului Local) către A., pe care o susținea, obiectul mitei – în valoare de lei (diferența dintre și lei) fiind deghizat prin încheierea unei preținse promisiuni bilaterale de vânzare cumpărare a imobilului, autentificată în luna august 2013, încheiate între promitentul - vânzător S.C. A. SA și promitentul - cumpărător S.C. B. SRL, societate la care B. are calitatea de asociat unic

Apărările formulate de inculpatul G. la prezenta acuzație au vizat, în esență, următoarele aspecte:

- Din probele cauzei nu rezultă că inculpatul G. a fost persoana care a promis, oferit sau transferat inculpatului B., cu titlu de mită, dreptul de proprietate asupra imobilului situat în;

- Nu s-a administrat niciun mijloc de probă din care să rezulte în mod direct că inculpatul G. este cel care a comis vreuna din acțiunile ce constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii de dare de mită;

- Nu există probe directe din care să rezulte că inculpatul G. a exercitat un control juridic sau de facto asupra societăților implicate în faptele ce formează obiectul cauzei;

- În mod paradoxal, inculpatului G. i se impută participarea la această faptă sub forma autoratului, deși se reține că a acționat prin interpuși;

- Controlul de facto pe care inculpatul l-ar fi exercitat asupra grupului de firme „A.” este susținut prin zvon public;

- Imobilul care formează obiectul mitei se află, în continuare, în proprietatea SC A. SA;

Fapta de oferire imputată inculpatului G. s-a comis în anul 2013, sub imperiul Codului penal anterior, ulterior momentului la care inculpatul B. și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în legătură cu aplicarea mecanismului de finanțare prevăzut de Legea nr. 350/2005. În această reglementare, în ipoteza în care foloasele necuvenite erau oferite sau date ulterior momentului la care funcționarul și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu, fără a exista o înțelegere anterioară cu acesta, faptele nu constituiau infracțiuni de dare și luare de mită. Într-o asemenea situație, fapta funcționarului putea fi încadrată într-o infracțiune de primire de foloase necuvenite, iar fapta persoanei care a dat funcționarului foloasele necuvenite nu era incriminată.

Fiind audiat de către Înalta Curte la data dec 23 februarie 2017, inculpatul G. a declarat următoarele: „Cu referire la acuzația de dare de mită, arăt că imobilul care se afla în proprietatea A. a făcut obiectul unei tranzacții între companie și o altă firmă, respectiv societatea comercială B.. După ce am cunoscut acuzațiile am încercat să verific ce s-a întâmplat de fapt. Dacă astăzi s-ar administra o cerere de extras de carte funciară, s-ar demonstra că tranzacția nu a avut loc.

Niciodată și sub nicio formă nu am avut vreo înțelegere cu privire la acest imobil cu coinculpatul B.. De asemenea, nu am rugat, nu am cerut și nu am întreprins vreun demers care să îmi determine pe foștii mei colaboratori din compania A. să ia decizia de a iniția tranzacția cu B.. Acuzația m-a surprins.

Cu referire la acuzația că acel imobil ar fi fost oferit pentru ca un club de baschet să primească o finanțare suplimentară, o consider illogică și pentru faptul că valoarea imobilului susținută în actul de sesizare este aproape egală cu valoarea presupusei mite și cu cea a presupusei finanțări.

De la o unitate bancară am obținut o evaluare a imobilului, prețul acestuia nesuferind nicio modificare.

Deși cunosc puține lucruri, voi evidenția felul în care clubul de baschet era finanțat și de la primăria Municipiului

Cunosc din presa locală că frecvent se publicau anunțuri, de fapt o dată pe an, cu privire la serviciul din cadrul primăriei care se ocupa cu finanțările și acesta selecta cluburile pentru eventualele finanțări.

Niciodată, nici fizic, nici la telefon, nici personal și nici prin interpuși nu am discutat cu vreo persoană componentă a acelui serviciu despre ce am amintit. De asemenea, o astfel de discuție nu am purtat nici cu fostul primar, B.. În dosar niciun martor nu afirmă contrariul.”

Plecând de la modalitatea formulării acuzației, raportat la atribuțiile de serviciu ale inculpatului B., funcționarul public ce se pretinde că a fost mituit de către inculpatul G., Înalta Curte constată că lipsește situația premisă a infracțiunii de dare de mită, în sensul că finanțarea nerambursabilă a asociațiilor sportive nu intră, nici măcar parțial, în sfera atribuțiilor de serviciu ale primarului municipiului, respectiv ale inculpatului B., pentru considerentele expuse pe larg la punctul anterior.

Deși analiza temeiniciei acuzațiilor apare ca inutilă față de motivele mai sus-menționate, argumentele expuse fiind suficiente pentru a dispune achitarea inculpatului G., având în vedere conținutul actului de sesizare, legătura acuzației de dare de mită cu alte infracțiuni reținute în sarcina inculpatului, dar și materialul probator administrat în cauză, se impune evidențierea și a altor aspecte care conduc la constatarea lipsei de temeinicie a acuzației de dare de mită.

Astfel, la punctul anterior, instanța a expus pe larg considerentele pentru care nu poate reține că inculpatul G. este cel care a oferit inculpatului B. imobilul – casă de locuit situat în sau că promisiunea bilaterală de vânzare-cumpărare s-a încheiat în considerarea finanțării nerambursabile primite de A.

În plus, făcând abstracție de declarațiile martorilor cu identitate protejată, care au arătat că finanțarea asociației a fost o completare a înțelegerii anterioare de încheiere a unor contracte de prestări servicii între Primăria și firmele din așa-zisul grup „A.”, teză care nu este preluată în actul de sesizare, Înalta Curte reține caracterul pertinent al observației inculpatului G., în sensul că este ilogic ca o persoană să ofere unui funcționar public un folos injust de o valoare sensibil egală cu avantajul obținut din încheierea de către funcționar a actului pretins în schimbul mitei, în condițiile în care prețul menționat în promisiunea de vânzare-cumpărare a imobilului este de lei, iar finanțarea suplimentară obținută de asociația sportivă a fost de lei.

Mai mult, în legătură cu împrejurările din care martora I. a dedus că inculpatul G. a fost cel care i-ar fi solicitat primarului municipiului finanțarea Asociației A., se reține faptul că, și în situația în care instanța ar înțelege să se raporteze la această declarație, făcând abstracție de caracterul său determinant, ar ajunge la concluzia că cele arătate în cuprinsul său nu reprezintă, în realitate situații factice, ci deducțiile martorei raportat la discuțiile la care a asistat sau la zvonul public. Așa cum am mai arătat, faptul că o persoană își exprimă opinia că o activitate sportivă ar trebui susținută mai consistent de către autoritățile locale, nu înseamnă că cere

funcționarului public prezent la discuție o conduită contrară atribuțiilor de serviciu sau că oferă vreun avantaj pentru această susținere.

De altfel, în declarația sa dată în fața instanței, martora arată: „Nu s-a discutat decât, astfel cum am mai spus, despre banii necesari pentru echipa de baschet, fără ca S. să promită ceva în schimb.”

Nici susținerea de care s-a bucurat inculpatul B. din partea inculpatului G. în timpul campaniei electorale, relațiile interpersonale sau faptul că evitau să fie văzuți împreună în public, aspecte ce reies din declarațiile martorilor audiați în cauză și care nu au fost negate de inculpați, nu pot fi prezumate ca bază a unor acțiuni ilicite și nu pot constitui, prin ele însele, temei de formulare a acuzațiilor penale. Acestea reprezintă un element probator indirect, care trebuie întotdeauna coroborat cu alte împrejurări relevante și, împreună, să devină concludente, respectiv să poată demonstra, dincolo de orice îndoială, comiterea faptei prevăzute de legea penală, ceea ce nu se realizează în speță.

Dimpotrivă, referindu-se la activitatea concretă desfășurată în încheierea promisiunii de vânzare cumpărare a imobilului, martorul T. a declarat că nu s-a întâlnit niciodată cu inculpatul G., contractul a fost semnat pentru S.C. A. SA de către C., nu a cunoscut sursa banilor cu care a fost achitat imobilul, nu l-a întrebat despre aceasta pe inculpatul B. și nici acesta nu i-a oferit vreo explicație.

La rândul lor, martorii A. și C., în declarațiile date în fața instanței, a subliniat că inculpatul G. nu s-a implicat la nivel decizional în activitatea S.C. A. SA.

Cu privire la Asociației A., în aceeași declarație martorul C. a arătat că inculpatul era un suporter al clubului de baschet, dar nu s-a interpus niciodată în activitatea acestuia.

În ceea ce privește momentul oferirii imobilului, se observă că acesta este indicat generic, în anul 2013, în condițiile în care, la data săvârșirii faptei, oferirea unor avantaje ulterior îndeplinirii actului de către funcționarul public nu era incriminată, așa cum observă apărarea. Detalii, cel puțin raportat la momentul încheierii contractului de finanțare dintre Clubul Sportiv Municipal și A., nu se regăsesc nici în dezvoltarea acuzației, context în care o astfel de omisiune nu poate fi interpretată decât în favoarea inculpatului.

Cu toate acestea, raportat la soluția de achitare care se impune urmare a lipsei situației premisă a infracțiunii de dare de mită, instanța nu consideră necesar a dispune recalificarea faptei, chiar dacă apreciază că legea veche este mai favorabilă inculpatului, dând eficiență principiului activității legii penale.

În concluzie, Înalta Curte constată, pe de o parte, că activitatea de finanțare a asociațiilor sportive la nivelul Clubului Sportiv Municipal nu intra în sfera atribuțiilor de serviciu ale funcționarului ce se pretinde a fi fost mituit, respectiv inculpatul B., iar pe de altă parte, că probele sunt insuficiente pentru a contura concluzia că inculpatul G. a fost cel care a oferit imobilul situat în inculpatului B. și, cu atât mai puțin că această ofertă a fost făcută pentru finanțarea nerambursabilă a Asociației A., fapt ce impune achitarea acestuia pentru infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 290 alin.1 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

C. Infracțiunea de abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit – acuzații formulate împotriva inculpaților B. și G.:

Totodată, Înalta Curte constată că **inculpații B. și G.** au fost trimiși în judecată pentru autorat, respectiv instigare la infracțiunea de abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din Codul penal cu aplic. art. 5 alin.1 din Codul penal.

Legiuitorul a incriminat în art. 13² din Legea nr. 78/2000, făcând trimitere la dispozițiile art. 297 alin. 1 C.pen., o formă specială a infracțiunii de abuz în serviciu, constând în fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, obținând, totodată, și un folos necuvenit pentru sine ori pentru altul.

Prin urmare, subiectul activ nemijlocit al infracțiunii de abuz în serviciu nu poate fi decât un funcționar public. Calitatea de funcționar public este cerută doar autorului infracțiunii, nu și celorlalți participanți, respectiv instigatorilor și complicilor. Dacă o persoană nu are calitatea de funcționar public în momentul săvârșirii actelor de executare directă, nemijlocită, specifice infracțiunii, ea răspunde pentru complicitate la abuz în serviciu.

Situația premisă a infracțiunii de abuz în serviciu constă în existența (ocuparea) unei funcții care îi conferă funcționarului competența de a efectua acte de genul celor cărora ocazionalizează săvârșirea abuzului.

Elementul material al infracțiunii în cazul variantei normative prevăzute la alin. 1, presupune neîndeplinirea unui act care intră în atribuțiile de serviciu ale făptuitorului ori îndeplinirea acestuia în mod defectuos.

Îndeplinirea în mod defectuos a unui act presupune realizarea acestuia altfel decât trebuia efectuată și poate privi conținutul, forma sau întinderea îndeplinirii, momentul efectuării, condițiile de efectuare, etc.

Cerința esențială pentru existența elementului material al infracțiunii de abuz în serviciu este ca neîndeplinirea unui act sau îndeplinirea lui defectuoasă, cu știință, să fie realizată de făptuitor în tr-un raport de muncă, în exercițiul atribuțiilor sale.

Pentru a exista infracțiunea de abuz în serviciu, în forma prevăzută de legea specială, este necesar ca îndeplinirea în mod defectuos a unui act de către un funcționar public aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu să aibă ca urmare atât obținerea unui avantaj necuvenit pentru sine sau un terț, cât și producerea unei pagube sau a unei atingeri a drepturilor ori intereselor altei persoane. Astfel, în lipsa oricăreia dintre urmările menționate, fapta autorului nu realizează elementele de tipicitate ale infracțiunii de abuz în serviciu, în forma calificată.

De asemenea, și în situația în care îndeplinirea defectuoasă a actului de serviciu nu este cauzată de atitudinea conștientă și voită a făptuitorului constând în prevederea rezultatului faptei sale și urmărirea sau acceptarea acestuia, nu se conturează toate elementele de conținut ale infracțiunii de abuz în serviciu în varianta specială, întrucât activitatea nu a fost desfășurată cu reaua-credință specifică săvârșirii faptei cu forma de vinovăție a intenției, în oricare din modalitățile sale.

Pe de altă parte, sfera atribuțiilor de serviciu în virtutea cărora funcționarului public îi incumbă obligația de a îndeplini anumite acte trebuie să își găsească o reglementare expresă în lege, ordonanță sau ordonanță de urgență, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 517 din 8 iulie 2016.

Drept urmare, răspunderea penală nu va fi incidentă dacă este vorba de neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a îndatoririlor de serviciu prevăzute prin acte normative de rang inferior legii, în accepțiunea stabilită de Curtea Constituțională prin decizia de mai sus (hotărâri ale Guvernului, ordine, instrucțiuni, coduri etice și deontologice, regulamente de organizare internă, fișa postului).

Mai mult, în concordanță cu decizia nr.405/2016 a Curții Constituționale, pentru a putea determina, fără echivoc, care este comportamentul cu semnificație penală și pentru a se putea identifica în ce constă elementul material al infracțiunii de abuz în serviciu, se impune ca acuzația să se raporteze la prevederea normativă încălcată, altfel spus, să se indice cu claritate dispoziția legală nesocotită.

În concret, inculpatul B. este acuzat că, în anul 2013, în calitate de primar al municipiului și ordonator principal de credite, a acordat Asociației A. – susținută de deputatul G. - cu încălcarea dispozițiilor art. 49 alin. 6 din Legea nr. 273/2006, art. 61 alin. 2 și art. 63 alin. 1 lit. c din Legea nr. 215/2001 și art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 119/1999, o finanțare nerambursabilă suplimentară de la bugetul local în sumă de lei, în cadrul unei selecții de proiecte privind programul „Promovarea sportului de performanță”, organizată în baza Legii nr. 350/2005 de Clubul Sportiv Municipal (instituție aflată sub autoritatea Consiliului Local), față de suma de lei alocată inițial prin buget pentru aplicarea Legii nr. 350/2005, prejudiciind bugetul municipiului cu suma de lei, ce reprezintă – totodată – folosul necuvenit obținut de asociație.

Inculpatul G. a fost trimis în judecată pentru că, în anul 2013, l-ar fi determinat, cu intenție, pe primarul municipiului – inculpatul B. ca, în calitate de ordonator principal de credite, să acorde către A. (ale cărei interese financiare le susținea), în cadrul unei selecții de proiecte privind programul „Promovarea sportului de performanță”, organizată în baza Legii nr. 350/2005 de Clubul Sportiv Municipal (instituție aflată sub autoritatea Consiliului Local) o finanțare nerambursabilă suplimentară de la bugetul local în sumă de lei, față de suma de lei alocată inițial prin buget pentru aplicarea Legii nr. 350/2005, prin încălcarea

dispozițiilor art. 49 alin. 6 din Legea nr. 273/2006, art. 61 alin. 2 și art. 63 alin. 1 lit. c din Legea nr. 215/2001 și art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 119/1999, ceea ce a condus la prejudicierea bugetului municipiului cu suma de lei, sumă ce reprezintă – totodată – folosul necuvenit obținut de asociație.

Analiza detaliată a faptelor și a probelor pe care se întemeiază trimiterea în judecată se regăsesc la filele 22-47 din rechizitoriu și au fost sintetizate la pct. I.1. din prezenta hotărâre.

Cu ocazia dezbaterilor, prin concluziile scrise și precizările atașate acestora, depuse la dosarul cauzei la data de 19 septembrie 2017, procurorul a completat dispozițiile din legislația primară ce ar fi fost încălcate de inculpatul B. în exercitarea atribuțiilor de serviciu, cu ocazia adoptării Hotărârii Consiliului Local nr. 155/29.04.2013 (Vol. I, fila 244, dup) de rectificare a Bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 al Clubului Sportiv Municipal, și corelativ, cele la a căror încălcare a fost instigat de către inculpatul G., cu indicarea art. 56 alin. 1 din Legea nr. 273/2006 și a Legii nr. 350/2005.

Apărările formulate de inculpatul B. la prezenta acuzație au vizat, în esență următoarele aspecte:

- Evaluarea situației de fapt se impune a fi făcută prin raportare la competențele specifice fiecărui palier decizional, respectiv Clubul Sportiv Municipal, primarul municipiului și Consiliul Local al Municipiului, Creșterea valorii sumei alocate pentru legea nr. 350/2005 s-a făcut prin rectificare bugetară, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, conform raportului de expertiză întocmit în cauză.

- Inculpatul nu a avut nicio contribuție concretă în luarea deciziilor la nivelul Clubului Sportiv Municipal, acesta fiind atributul exclusiv al președintelui clubului, ordonator de credite al acestei structuri;

- Rectificarea bugetară a fost determinată de retrogradarea echipei de handbal masculin a Clubului Sportiv Municipal, ce implica anularea creditelor bugetare alocate acestei secții, context în care a apărut necesitatea relocării ei, opțiune ce a aparținut directorului clubului, martorul A., care a și propus Consiliului Local al Municipiului redistribuirea acestor sume pentru finanțarea sportului de performanță, prin intermediul Legii nr. 350/2005;

- Inculpatul a avizat propunerea de rectificare bugetară dat fiind faptul că redistribuirea sumelor alocate secțiilor sportive nu producea un impact bugetar suplimentar;

- Expunerea de motive semnată de inculpatul B. a preluat elementele motivaționale ale raportului de specialitate întocmit de președintele clubului, fără să propună alocarea sumelor de bani unuia sau altuia dintre viitorii beneficiari;

- Consiliul Local al Municipiului a aprobat rectificarea bugetară ca urmare a propunerii fundamentate a președintelui Clubului Sportiv Municipal

- Selecția publică de proiecte s-a efectuat de către Clubul Sportiv Municipal, în conformitate cu prevederile Legii nr. 350/2005, ulterior adoptării Hotărârii nr. 155/29.04.2013 a Consiliului Local al Municipiului, fără ca primarul B. să aibe vreo competență în derularea procedurilor de finanțare în baza Legii nr. 350/2005;

- modul de utilizare a sumelor primite ca refinanțare nerambursabilă nu mai erau în competența primarului municipiului ori a aparatului de lucru al primăriei;

- inculpatul B. nu s-a implicat în niciun fel în fundamentarea și întocmirea rapoartelor de specialitate și, cu atât mai puțin, în modul de utilizare a finanțărilor.

Apărățile formulate de inculpatul G. la prezenta acuzație au vizat, în esență, următoarele aspecte:

- procurorul nu a indicat modul concret în care se presupune că a acționat inculpatul G.;

- infracțiunile de abuz în serviciu și dare de mită au fost caracterizate juridic sub forma concursului real de infracțiuni și având în vedere relația naturală dintre fapta cu caracter principal (dare de mită) și fapta subsidiară (instigare la abuz în serviciu), pentru a exista în mod autonom este necesară identificarea unor activități independente săvârșite de inculpatul G. pentru fiecare dintre acestea, care să susțină material, mai întâi, determinarea funcționarului public să își îndeplinească în mod neconform atribuțiile de serviciu și, apoi, oferirea unui imobil aceluiasi funcționar pentru îndeplinirea neconformă a atribuțiilor de serviciu;

- din probele cauzei rezultă că între inculpatul G. și inculpatul B. nu a intervenit nicio înțelegere, directă sau prin interpuși, în sensul determinării de către primul la săvârșirea unei fapte penale de către secundul.

Conform dispozițiilor art. 371 din Codul de procedură penală, cercetarea judecătorească se limitează la faptele descrise în actul de sesizare, prin raportare la împrejurările de timp și de loc, dar și de elementele care au circumstanțiat activitatea imputată, obligație instituită în sarcina instanței în scopul asigurării dreptului la apărare al persoanelor trimise în judecată, care trebuie să cunoască de o manieră clară și completă toate acuzațiile și circumstanțele care le caracterizează pentru a beneficia de un proces echitabil și a putea să aducă toate argumentele care le dovedesc nevinovăția, Înalta Curte urmând a analiza elementele constitutive ale infracțiunilor de abuz în serviciu și instigare la abuz în serviciu prin raportare la normele a căror încălcare i-a fost imputată inculpatului B. prin rechizitoriu, respectiv dispozițiile art. 49 alin. 6 din Legea nr. 273/2006, art. 61 alin. 2 și art. 63 alin. 1 lit. c din Legea nr. 215/2001 și art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 119/1999.

Astfel, conform art. 49 alin. 6 din Legea nr. 273/2006, a cărei încălcare i se impută inculpatului B., *„Propunerile de virări de credite bugetare sunt însoțite de justificări, detalieri și necesități privind execuția, până la finele anului bugetar, a capitolului și subdiviziunii clasificăției bugetare, precum și a programului de la*

care se disponibilizează și, respectiv, a capitolului și subdiviziunii clasificăției bugetare și a programului la care se suplimentează prevederile bugetare.”

În speță, se constată că proiectul de hotărâre privind aprobarea rectificării Bugetului de venituri și cheltuieli al Clubului Sportiv Municipal pe anul 2013 (filele 240-242, vol. I, dup) a fost însoțit de o expunere de motive semnată de inculpatul B. (fila 243, vol. I, dup), alături de consilierii A., I., S., N. și S., în cuprinsul căreia se menționează lapidar necesitatea rectificării bugetare, respectiv „*pentru asigurarea surselor financiare necesare conform Legii nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general*”.

Raportul de specialitate întocmit de Clubul Sportiv Municipal (filele 240-242, vol. I, dup), care a stat la baza expunerii de motive, prezintă doar rectificarea solicitată, singura mențiune din cuprinsul acestuia fiind aceea că suma alocată atât la Titlul II „Bunuri și servicii cu caracter funcțional”, cât și cea alocată articolului 20.01.09 „Materiale și prestări servicii cu caracter funcțional”, rămâne neschimbată.

Martorului I., directorul Clubului Sportiv Municipal, prin declarațiile sale date atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești, susține că rectificarea bugetară a fost determinată de iminenta retrogradare în liga secundă, în aprilie 2013, a echipei de handbal masculin (fila 309, vol. V, dup), fapt ce, pe de o parte, nu ar fi de natură a completa expunerea de motive la proiectul menționat, iar pe de altă parte, nu justifică necesitatea majorării sumelor alocate conform Legii nr. 350/2005. Aceasta cu atât mai mult cu cât, prin suplimentarea fondurilor alocate programului „Promovarea sportului de performanță”, nu a fost relocată numai suma de lei de la secția de handbal masculin, ci au fost diminuate, fără vreo justificare obiectivă, și sumele alocate altor secții sportive, respectiv secția de handbal masculin juniori, cu suma de lei, secția de șah, cu suma de lei, secția karate, cu suma de lei, secția de patinaj viteză, cu suma de lei, secția baschet cu suma de lei și sportul pentru toți, cu suma de lei.

Însă, justificarea necorespunzătoare sau incompletă a unui proiect de rectificare bugetară nu echivalează cu lipsa acesteia, pentru a concluziona că au fost încălcate dispozițiile art. 49 alin. 6 din Legea nr. 273/2006 și nici cu urmărirea unui obiectiv ocult.

În ceea ce privește nesocotirea dispozițiilor art. 61 alin. 2 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, Înalta Curte constată că inculpatului B. nu i-a fost imputată încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor Constituției sau refuzul ori omisiunea de a pune în aplicare legile, decretele Președintelui României, hotărârile și ordonanțele Guvernului, hotărârile consiliului local, nici faptul că nu a dispus măsurile necesare și nu a acordat sprijin pentru aplicarea ordinelor și instrucțiunilor cu caracter normativ ale miniștrilor, ale celorlalți conducători ai autorităților administrației publice centrale, ale prefectului, precum și a hotărârilor consiliului județean, în condițiile legii.

Totodată, se reține că în cuprinsul art. 63 alin. 1 din Legea nr. 215/2001, care la rândul său se susține că a fost încălcat de către inculpat, sunt enumerate categoriile

principale de atribuții ale primarului, printre care, la lit. c, sunt menționate cele referitoare la bugetul local, atribuții care sunt enumerate în alte dispoziții legale, cum ar fi art. 49 alin. 6 din Legea nr. 273/2006 a cărui respectare a fost analizată anterior.

În ceea ce privește Ordonanța nr. 119/1999 privind controlul intern/manAGERIAL și controlul financiar preventiv, Înalta Curte reține că acesta reglementează, conform scopului declarat în art. nr. 1, controlul intern/manAGERIAL, inclusiv controlul financiar preventiv la entitățile publice, cu privire la utilizarea fondurilor publice și administrarea patrimoniului public cu eficiență, eficacitate și economicitate, nu modalitatea de elaborare sau rectificare a bugetului unei autorități publice locale sau a instituțiilor din subordine. De aceea, art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 119/1999 se referă la execuția unui buget deja aprobat, nu la principiile sau procedurile care stau la baza elaborării și adoptării acestuia.

Or, în speță, inculpatului B. i se poate imputa în finanțarea nerambursabilă a Asociației A., doar activitatea pe care a desfășurat-o cu ocazia rectificării bugetului Clubului Sportiv Municipal în cursul lunii aprilie 2013, ca situație premisă a majorării fondurilor pentru programul „Promovarea sportului de performanță”, nu și adoptarea Hotărârii Consiliului Local nr. 155/29.04.2013 (Vol. I, fila 244, dup) sau modalitatea în care Clubul Sportiv Municipal, persoană juridică de drept public, organizat sub autoritatea Consiliului Local al Municipiului, al cărui președinte este ordonator terțiar de credite, a organizat concursul de proiecte.

Trebuie subliniat că, potrivit art. 36 din Legea nr. 215/2001, consiliul local este cel care aprobă bugetul local, virările de credite, modul de utilizare a rezervei bugetare și contul de încheiere a exercițiului bugetar, la propunerea primarului.

Însă propunerea de rectificare bugetară și expunerea de motive la proiectul de hotărâre privind aprobarea rectificării Bugetului de venituri și cheltuieli al Clubului Sportiv Municipal pe anul 2013 nu echivalează cu aprobarea hotărârii.

Este de menționat că, pe lângă inculpatul B., proiectul de hotărâre a fost avizat favorabil de Comisia de Buget-Finanțe, Control, Administrarea Domeniului Public și Privat, Studii, Strategii și Prognoze din cadrul Consiliului Local al Municipiului, conform raportului din data de 29 aprilie 2013 (fila 245, vol I, dup), semnat de președinte P. și secretar S., iar expunerea de motive a fost semnată și de consilierii locali A., I., S., N. și S., care nu numai că nu au fost cercetați în cauză, dar nici măcar nu au fost audiați în calitate de martori în legătură cu împrejurările în care a fost adoptată hotărârea de consiliu local.

Nici deciziile la nivel instituțional ale Clubului Sportiv Municipal nu au fost luate de inculpatul B., în calitate de primar al municipiului sau supuse aprobării sale, acesta neavând atribuții în acest sens.

Clubul Sportiv Municipal este persoană juridică de drept public, organizat sub autoritatea Consiliului Local al Municipiului, cu finanțare de la bugetul local și din alte surse de venituri, așa cum rezultă din Hotărârea Consiliului Local al Municipiului nr. 108 din 31 august 2004.

Conducerea clubului este asigurată de către consiliul de conducere, format din: președinte, director, secretar, consilier economic și membri, ale căror atribuții sunt dezvoltate în cuprinsul capitolului IV – Conducerea Clubului Sportiv Municipal din Regulamentul de organizare și funcționare a Clubului Sportiv Municipal, aprobat prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului nr. 132 din 30 septembrie 2004.

Conform art. 15 Regulamentului de organizare și funcționare a Clubului Sportiv Municipal, aprobat prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului nr. 132 din 30 septembrie 2004, președintele clubului este ordonator terțiar de credite atât pentru sumele primite de la bugetul local, cât și pentru alte surse de venituri, organizează și conduce activitatea clubului, negociază și semnează contracte și alte acte juridice de angajare a clubului și îndeplinește, împreună cu consiliul economic, toate atribuțiile ce-i revin, conform dispozițiilor legale în vigoare și răspunde, potrivit legii, printre altele, de utilizarea creditelor bugetare și folosirea cu eficiență și eficacitate a sumelor primite de la bugetul local.

Acesta răspunde pentru activitatea desfășurată în fața Consiliului Local al Municipiului (art. 15 alin. 2 ROI).

Potrivit art. 18 din Regulament, consilierul economic, care, la rândul său, este numit prin hotărârea Consiliului Local, este cel care fundamentează și întocmește anual, la termenele prevăzute de lege, proiectul bugetului de venituri și cheltuieli al clubului, cu anexele sale, care este supus aprobării Consiliului Local al Municipiului

Este adevărat că primarul al municipiului are, de drept, calitatea de președinte onorific al Clubului Sportiv Municipal (art. 9 alin. 1 ROI), însă conducerea clubului este asigurată de către consiliul de conducere, format din: președinte, director, secretar, consilier economic și membri, conform Regulamentului de organizare și funcționare a Clubului Sportiv Municipal, aprobat prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului nr. 132 din 30 septembrie 2004. Acesta nu are atribuții de coordonare și control a activității clubului.

Astfel, propunerea de rectificare a bugetului Clubului Sportiv Municipal a fost întocmită și fundamentată la nivelul acestei instituții, fiind doar însoțită de inculpat prin expunerea de motive, în condițiile în care aceasta nu presupunea alocări suplimentare de fonduri din bugetul Municipiului

Mai mult, procedura de selecție a proiectelor în cadrul programului „Promovarea sportului de performanță” în baza Legii nr. 350/2005 s-a inițiat, derulat și finalizat, prin atribuirea și încheierea contractelor de finanțare, exclusiv la nivelul Clubului Sportiv Municipal, fără implicarea inculpatului B. sau a personalului din cadrul Primăriei

Susținerile martorei C. din declarația sa din data de 21.05.2015 (file 323-326, vol. 1, dup) - *„în ziua de 23 sau 24 aprilie 2013 am fost chemată în biroul city-managerului A. de către A. – șef serviciu financiar-contabil la Clubul Sportiv Municipal, care era foarte agitată și care mi-a spus că primarul B. i-a cerut să rectifice bugetul Clubului Sportiv Municipal prin suplimentare cu lei pentru Asociația de baschet A., pentru acțiunea „Promovarea sportului de performanță”*

- *Legea nr. 350/2005*” sau cele ale martorei S. din declarația din data de 22.05.2015 (file 327-330, vol. 1, dup) – „*Atât expunerea de motive cât și Raportul de specialitate poartă semnătura primarului B., fapt ce se întâmplă mai rar întrucât, de regulă, documentele întocmite de Clubul Sportiv Municipal erau vizate de viceprimarul P. sau de către city-managerul A.. Acest lucru mă convinge că hotărârea privind rectificarea bugetului Clubului a fost luată de ordonatorul principal de credite – B. și de conducerea clubului.*”, ce susțin o implicare la nivel decizional a inculpatului B. în atribuirea contractului de finanțare nerambursabilă în cadrul programului „Promovarea sportului de performanță”, în baza Legii nr. 350/2005, Asociației Sportive A., trebuie reținute în limita atribuțiilor specifice funcției de primar.

În acest context, declarațiile martorelor mai sus menționate, ce se coroborează și cu cea a martorei A. din data de 22.05.2015 (file 331-335, vol. 1, dup) dovedesc influența inculpatului B. asupra conducerii Clubului Sportiv Municipal, influență care, chiar dacă s-ar reține că a fost exercitată efectiv, nu se poate materializa în încălcarea atribuțiilor pe care inculpatul le avea în calitate de primar.

Cu toate acestea, modalitatea în care a fost inițiată, derulată și finalizată selecția de proiecte privind programul „Promovarea sportului de performanță”, organizată în baza Legii nr. 350/2005 de Clubul Sportiv Municipal ridică probleme de legalitate privind includerea în caietul de sarcini a unor condiții de eligibilitate ce afectează libera concurență și avantajau Asociația Sportivă A. (cum ar fi cerința unui punctaj minim de 350 de puncte, ce, practic, descalifica cluburile sportive participante în Divizia națională, care puteau obține un maxim de 295 puncte și, cu atât mai mult, pe cele de nivel zonal, regional, local, ce puteau obține un scor maxim de 190 puncte – condiție care, ulterior, nu a fost avută în vedere la evaluarea ofertelor), modalitatea în care au fost verificate condițiile de eligibilitate prevăzute la art. 3 și 21 din *Legea nr. 350/2005* sau în caietul de sarcini sau validarea unor cheltuieli neeligibile, de aceea finanțarea programului propus de Asociația Sportivă A. apare ca nelegală și de natură a prejudicia Clubul Sportiv Municipal și, implicit, municipiul, cu suma prevăzută în contractul de finanțare.

Cu titlu de exemplu, redăm succint modalitatea în care Clubul Sportiv Municipal a organizat selecția publică de proiecte în cadrul programului „promovarea sportului de performanță”.

Astfel, prin Decizia nr. 17 BIS din 6 mai 2013, directorul CSM, A., a aprobat criteriile de selecție de finanțare nerambursabilă din fonduri publice a proiectelor cluburilor sportive de drept privat și ale asociațiilor pe ramura de sport din municipiul în cadrul programului de utilitate publică „Promovarea sportului de performanță”, conform anexei 3 la Caietul de sarcini (fila 209, vol. IV, dup).

Conform criteriilor de selecție (fila 210, vol. IV, dup), punctajul se acorda diferențiat, pe 3 niveluri de participare, respectiv Liga națională, Divizia națională și Nivel zonal, național, local, în funcție de următoarele criterii: campionatul sportiv la care participă în ediția 2012/2013, câștigarea campionatului la care participă, ocuparea unui loc în prima jumătate a clasamentului, menținerea în

campionatul în care activează, participarea la cupe europene, participarea la turnee internaționale, participarea la turnee interne, participarea la Cupa României, rezultatele obținute în campionatul sportiv la care a participat în ediția 2011/2012, rezultatele obținute în campionatul sportiv 2013/2013 până la data de 31.03.2013, capacitatea financiară, și capacitatea tehnică și/sau profesională și se cerea un punctaj minim pentru obținerea finanțării de 350 de puncte.

Se observă că acest prag minim descalifica, practic, cluburile sportive participante în Divizia națională, care puteau obține un maxim de 295 puncte și, cu atât mai mult, pe cele de nivel zonal, regional, local, ce puteau obține un scor maxim de 190 puncte.

În data de 8 mai 2013, Clubul Sportiv Municipal a înaintat către Monitorul Oficial al României, spre publicare în partea a VI-a, Programul anual pe anul 2013 pentru acordarea finanțărilor nerambursabile al Clubului Sportiv Municipal și anunțul de participare la selecția publică de proiecte pentru atribuirea contractelor de finanțare nerambursabilă din fonduri publice a proiectelor cluburilor sportive de drept privat și ale asociațiilor pe ramura de sport ce activează în municipiul și anexa la anunț – criterii de selecție.

Anunțul de participare a fost publicat în Monitorul Oficial al României, spre publicare în partea a VI-a nr. 90 din 10 mai 2013 (fila 235, vol. IV, dup). În cuprinsul său se menționează că selecția publică de proiecte se organizează la data de 7 iunie 2013, ora 10, data limită de depunere a proiectelor este 5 iunie 2013, ora 12,00, iar caietul de sarcini se poate procura gratuit de la sediul Clubului Sportiv Municipal sau de pe site-ul www.....ro.

Au depus proiecte de participare 3 solicitanți: Asociația Clubul Sportiv Tricolorul LMV (documentația regăsindu-se la filele 8-58, vol. IV, dup), Asociația Județeană de Judo Prahova (documentația regăsindu-se la filele 59-111, vol. IV, dup) și Asociația „A.” (documentația regăsindu-se la filele 112-170, vol. IV, dup).

În urma evaluării, conform procesului verbal încheiat de comisia de evaluare din data de 12 iunie 2013 (file 211-212, vol. IV, dup), Asociația „A.” a obținut un număr de 580 de puncte din 600, reprezentând 96% din punctajul corespunzător nivelului de participare, Asociația Clubul Sportiv Tricolorul LMV a obținut 240 puncte din 295, reprezentând 81 % din punctajul corespunzător nivelului de participare, iar Asociația Județeană de Judo Prahova a obținut 295 puncte din 295, reprezentând 100% din punctajul corespunzător nivelului de participare.

Însă, Clubul Sportiv Municipal nu a respectat propriile criterii de selecție, cu referire la punctajul minim solicitat, în urma evaluării, comisia stabilind repartizarea fondurilor alocate în cadrul programului „Promovarea sportului de performanță”, fără a avea un algoritm stabilit anterior și comunicat participanților, după cum urmează:

- lei către Asociația „A.”, reprezentând 96% din suma alocată pentru acest program;
- lei către Asociația Clubul Sportiv Tricolorul LMV, reprezentând 81% din suma de 72.000 lei rămasă;

- lei către Asociația Județeană de Judo Prahova, reprezentând 100% din suma de lei rămasă.

Ulterior, la data de 18 iunie 2013, Clubul Sportiv Municipal a încheiat contractele privind finanțarea activităților/acțiunilor din cadrul programului „Promovarea sportului de performanță” în anul 2013 cu Asociația „A.” (contract nr. 3052/18.06.2013, file 6-12, vol. III, dup), cu Asociația Clubul Sportiv Tricolorul LMV (contract nr. 3056/18.06.2013, file 13-19, vol. III, dup) și cu Asociația Județeană de Judo Prahova (contract nr. 3053/18.06.2013, file 20-25, vol. III, dup).

Anunțul de atribuire a contractelor a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a VI-a nr. 121 din 25 iunie 2013 (fila 237, vol. IV, dup).

Conform raportului de expertiză contabilă judiciară (fila 264, vol. III), suma de lei a fost achitată Asociației „A.” astfel: lei cu OP nr. 718/25.06.2013, lei cu OP nr. 928/2908.2013 și lei cu OP nr. 1137/21.10.2013.

Totodată, Înalta Curte apreciază că, față de lipsa atribuțiilor inculpatului B. în procedura de selecție publică de proiecte în cadrul programului „promovarea sportului de performanță” derulată la nivelul Clubului Sportiv Municipal, singurul inculpat în cauză cu privire la un act a cărui îndeplinire implica un număr mare de persoane, unele cu o activitate decizională mult mai bine nuanțată, nu este necesară analizarea celorlalte dispoziții legale încălcate de Clubul Sportiv Municipal în derularea și punerea în aplicare a acestei proceduri, unele dintre acestea fiind sesizate chiar de către parchet în cuprinsul rechizitoriului și în concluziile scrise.

Față de aceste considerente, având în vedere faptul că inculpatul B., în calitate de primar al municipiului, nu avea atribuții privind aprobarea bugetului și pe linia selecției proiectelor privind programul „Promovarea sportului de performanță”, organizate în baza Legii nr. 350/2005 de Clubul Sportiv Municipal, Înalta Curte, în baza art. 396 alin. 1 din Codul de procedură penală cu referire la art. 16 lit. c din Codul de procedură penală, îl va achita pentru infracțiunea de abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 alin.1 din Codul penal.

În ceea ce îl privește pe inculpatul G., instanța reține, raportat la dispozițiile art. 47 din Codul penal, că instigarea este o formă a participației penale ce constă în determinarea, cu intenție (directă sau indirectă), a unei alte persoane să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală și, pentru a fi pedepsibilă, trebuie să fie urmată de efectuarea de către cel instigat cel puțin a unei tentative pedepsibile. Or, Înalta Curte a constatat că inculpatul B. nu a fost cel care a acordat finanțarea nerambursabilă în baza Legii nr. 350/2005 Asociației Sportive A. și, prin urmare, nu a săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 alin.1 din Codul penal, context în care nu sunt îndeplinite nici condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului G..

În plus, chiar dacă s-ar reține că inculpatul B. și-a încălcat atribuțiile de serviciu, probele administrate atât pe parcursul fazei de urmărire penală cât și al cercetării judecătorești nu confirmă, cu certitudine, că inculpatul G. l-ar fi determinat pe acesta să finanțeze activitatea Asociației A...

Fiind audiat, inculpatul a declarat: „În legătură cu presupusa determinare, urmare a relației mele cu fostul primar, a finanțării peste o anumită sumă a clubului de baschet, arăt că niciodată, nici în calitate de deputat și în nici un alt mod, nu am influențat situația reținută în actul de sesizare ca fiind instigare. Cred că în municipiul, clubul de baschet și implicit echipa se bucurau de popularitate și apreciere, aceasta determinând ca un politician, împreună cu consilierii locali, și cu respectarea legii, să finanțeze și să premieze clubul sau echipa.”

Declarațiile inculpatului vin în contradicție cu cele ale martorilor cu identitate protejată M. (file 311-314, vol. 1 dup, file 362-364, vol. II) și I. (file 315-3118, vol. 1 dup, file 359-361, vol. II) conform cărora, după obținerea mandatului de primar al municipiului, inculpatul B. l-a contactat pe inculpatul G. și i-a propus ca, în schimbul încheierii unor contracte de prestări servicii între Primăria municipiului și societățile administrate, în fapt, de inculpatul G., acesta din urmă să i se remită dreptul de proprietate asupra unui imobil situat în mun., b-dul. Republicii, în, înțelegere care ar fi fost ulterior completată în sensul că, în schimbul acestui imobil, inculpatul B. a acceptat, pe lângă încheierea contracte, să sponsorizeze anual, cu suma de euro, din fondurile Primăriei, echipa de baschet A. (Asociația Sportivă A.), însă aceste declarații au valoare condiționată, în sensul că pot servi la stabilirea situației de fapt doar în măsura în care se coroborează cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor administrate în cauză.

Așa cum am arătat anterior, dispozițiile legale referitoare la libera apreciere a probelor nu permit, în acord cu prevederile art. 103 alin. (3) din Codul de procedura penală, ca declarațiile martorilor protejați, deși au fost obținute cu respectarea procedurilor legale, să fie folosite în hotărârea instanței, dacă aceasta se întemeiază într-o măsură determinantă pe ele, în sensul că au o asemenea relevanță încât sunt în măsură să determine soluția cauzei.

Or, în cauză, declarațiile martorilor cu identitate protejată sunt singurele probe din care reiese că inculpatul G. i-ar fi cerut inculpatului B. să sponsorizeze anual Asociația Sportivă A. cu suma de lei și nu pot fi coroborate cu alte mijloace de probă.

Elementele, mai mult sau mai puțin dovedite, privind calitatea de administrator de fapt a inculpatului G. a unora dintre societățile comerciale cu care Asociația Sportivă A.) a intrat în relații contractuale, cum ar fi SC A. SA sau SC A. SRL, declarația publică a inculpatului privind susținerea financiară acordată respectivei asociații, notorietatea acestuia ori relația sa de prietenie cu inculpatul B. nu oferă niciun indiciu în sensul că inculpatul G. este cel care l-ar fi determinat pe inculpatul B. să acorde o finanțare nerambursabilă Asociației Sportive A..

Acuzarea nu justifică de ce inculpatul G. este, cu certitudine, persoana care a realizat acte de determinare a inculpatului B. pentru finanțarea nerambursabilă a

Asociației Sportive A., și nu, ca exemplu, martorul C., membru în consiliul de Administrație al SC A. SA, reprezentant al Asociației Sportive A. și asociat și administrator la SC A. SRL ..., nu precizează dacă acesta i-a cerut primarului municipiului să acorde finanțarea nerambursabilă în mod nelegal, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu sau doar a acceptat o astfel de consecință și nici nu arată care sunt probele, cu excepția declarațiilor martorilor cu identitate protejată, din care reiese că inculpatul B. a demarat procedura de rectificare a bugetului Clubului Sportiv Universitar la solicitarea inculpatului G. și nu a conducerii clubului, așa cum rezultă din documentele care au stat la baza hotărârii consiliului local.

Față de aceste aspecte, Înalta Curte constată că probele sunt insuficiente pentru a contura, dincolo de orice dubiu rezonabil, concluzia că inculpatul G. a comis fapta descrisă în actul de sesizare, motiv pentru care va dispune achitarea acestuia pentru infracțiunea de instigare la abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prevăzută de art. 47 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 alin.1 din Codul penal.

D. Infracțiunea de spălare de bani – acuzație formulată împotriva inculpatului G.:

Inculpatul G. a fost trimis în judecată și pentru infracțiunea de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 5 alin. 1 C.p., constând în aceea că, *a disimulat adevărata natură a provenienței imobilului pe care-l oferise cu titlu de mită primarului B.*, prin efectuarea în perioada septembrie 2013 – ianuarie 2014 unor operațiuni de plăți în sumă totală de lei din contul S.C. S. SRL – pe care o coordona în fapt, în contul S.C. B. SRL ..., cu justificarea de plată a mărcii „Drumul Vinului” – cesionată fictiv – și din care cea mai mare parte a fost transferată prin intermediul S.C. B. SRL – administrată în fapt de B. - către S.C. A. SA (societate din grupul de firme pe care-l controlează), cu motivarea nereală a achitării imobilului.

Apărările formulate de inculpatul G. la prezenta acuzație au vizat, în esență, următoarele aspecte:

- Cerința esențială pentru existența infracțiunii de spălare a banilor este ca bunurile a căror proveniență a fost disimulată să aibă ca origine săvârșirea de infracțiuni. Or, imobilul din mun. a fost achitat de SC B. SRL în mod real și efectiv, sursa provenienței banilor nefiind „grupul A.”, așa cum se susține în actul de sesizare;
- Sumele de bani utilizate pentru plata prețului imobilului provin de la societăți comerciale despre care nu s-a făcut vreo dovadă că ar fi controlate de inculpatul G.;
- Aceleași sume de bani sunt apreciate ca provenind din săvârșirea unei infracțiuni, dar și utilizate pentru comiterea altei infracțiuni, context în care deși infracțiunile de dare de mită și spălare de

bani au fost reținute ca fiind săvârșite în concurs real, fapta de spălare de bani se prezintă, mai degrabă, ca o modalitate a luării de mită;

- În mod paradoxal, se reține ca participație la această faptă forma autoratului, în contextul în care este descrisă ca fiind săvârșită prin interpuși, cu referire la societățile pe care le controla inculpatul G..

Audiat în fața instanței la data de 23 februarie 2016, inculpatul G. a declarat: „În legătură cu spălarea de bani arăt că pe administratorul firmei B. nu știu dacă l-am văzut de 2-3 ori în viața mea, nu am colaborat cu el, nu avem activități comune și nu frecventăm aceleași medii, ceea ce nici dânsul nu a pretins. Chiar el afirmă, în pofida celor ce am spus mai sus, că aş controla mai multe firme, printre care și cele din tranzacția despre care am amintit.

Cu referire la sumele vehiculate în actul de sesizare, am constatat că o mare parte provine de la Ministerul de Externe. De asemenea, o altă sumă de bani din cea arătată provine de la o companie IT, cunoscută ca distribuitor al produselor HP, care a fost înființată anterior lui A., cred că prin anul 1991. În acel an eu eram încă elev.

Alte detalii în legătură cu cumpărarea imobilului nu știu, nu am fost prezent, nu am întâlnit niciun participant la tranzacție și nici declarațiile de martor din dosar nu îmi dau niciun element concret pe care să îl relev.”

Înalta Curte reține că, potrivit art.29 alin.1 lit.b din Legea nr.656/2002, reținută prin rechizitoriu în sarcina inculpatului: ”Constituie infracțiunea de spălare a banilor (...) ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni”.

Deși are caracter autonom, spălarea banilor este o infracțiune de consecință, care intervine ulterior comiterii unei alte infracțiuni, din care provin banii sau bunurile ce constituie obiectul material al infracțiunii de spălare a banilor.

Specific conținutului juridic al acestei infracțiuni este situația premisă, în sensul că spălarea banilor trebuie să fie precedată de comiterea unei alte infracțiuni, generatoare a bunurilor care vor fi supuse procesului de ”albire”.

Datorită strânsei legături între cele două infracțiuni, în absența infracțiunii predicat, ca faptă principală, nu poate exista nici „spălarea banilor”, ca faptă secundară, deoarece lipsește obiectul material specific spălării banilor, care trebuie să fie produsul unei alte infracțiuni.

Însă, infracțiunea de spălare a banilor nu este condiționată de existența unei soluții de condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile. Cunoașterea provenienței bunurilor sau scopul urmărit poate fi dedusă/dedus din circumstanțele faptice obiective, „(...) este evident însă că în situația în care nu există o condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile, **instanța investită cu soluționarea cauzei privind infracțiunea de spălare de bani nu trebuie doar să suspecteze că bunurile provin din activitate infracțională, ci și să aibă certitudini în acest sens** (Decizia nr.16 din 8 iunie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în M.Of., Partea I, nr.654/25.08.2016).

Rezultă, astfel, că pentru a se considera îndeplinită condiția existenței situației premisă a infracțiunii de spălare a banilor este suficient să se poată constata întrunite elementele constitutive ale infracțiunii premisă, respectiv să se facă dovada caracterului penal al faptei din care provin bunurile respective, decizia mai sus-menționată fiind în acord cu art.9 parag.5 din Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului, adoptată la Varșovia la 16 mai 2005.

Drept urmare, acuzarea are obligația de a indica și de a descrie activitatea infracțională principală, din care au provenit bunurile ce constituie obiectul material al spălării de bani.

În speță, modul în care au fost formulate acuzațiile penale reținute în sarcina inculpatului G. este atipic infracțiunii de spălare a banilor și nu corespunde tiparului de incriminare a acestei infracțiuni.

În cuprinsul actului de sesizare se face referire la disimularea adevăratei naturi a provenienței imobilului din, folosindu-se sintagma „*imobilului pe care-l oferise cu titlu de mită primarului B.*”, al cărui drept de proprietate este deținut de S.C. A. SA, fără ca parchetul să activeze activitățile infracționale din care provine acest bun și, cu atât mai puțin, să le descrie.

Din contractul autentificat de BNP C. sub nr. 1873 din 20 noiembrie 2007 (file 101-104, vol. V, dup) reiese că imobilul a fost cumpărat de S.C. A. SA de la vânzătorii O. și O., la prețul de euro, însă, în actul de sesizare nu există nicio referire la existența vreunei infracțiuni legate de intrarea imobilului din în proprietatea S.C. A. SA, din modalitatea de formulare a acuzației penale putându-se concluziona că o astfel de ipoteză nici nu a fost avută în vedere.

De altfel, la dosarul cauzei nu a fost administrată nicio probă din care să rezulte că respectivul imobil provine din activități ilegale, care se circumscriu ilicitului penal, sursa banilor cu care acesta a fost achiziționat de către S.C. A. SA sau adevărata natură a actului translativ de proprietate nefiind indicată de către parchet.

În acest sens, se constată că, în pofida faptului că în actul de sesizare se conturează ideea ilicitului penal raportat la dobândirea de către S.C. A. SA a imobilului situat în, parchetul nu a formulat acuzații penale împotriva vreunui dintre inculpați sau a altei persoane cu referire la referitor la falsificarea contractului de vânzare-cumpărare autentificat de BNP C. sub nr. 1873 din 20 noiembrie 2007 și nu a procedat la descrierea faptei ilicite, singura explicație plauzibilă fiind aceea că nici nu a considerat că încheierea acestui contract reprezintă infracțiunea predicat, distinctă de cea de spălare de bani.

Prin urmare, nu s-a invocat și nu s-a stabilit că imobilul are o proveniență ilicită anterioară, respectiv că s-ar fi comis o altă infracțiune prin care să fie dobândit dreptul de proprietate, care să fi fost apoi ”albit” prin încheierea promisiunii de vânzare cumpărare dintre S.C. A. SA și S.C. B. SRL, motiv pentru care cercetarea caracterului fictiv al contractului de vânzare-cumpărare autentificat de BNP C. sub nr. 1873 din 20 noiembrie 2007 nu este necesară.

Este de menționat că fictivitatea tranzacției încheiate între S.C. A. SA și S.C. B. SRL, în sensul că, în realitate, imobilul a constituit obiectul mitei, nu poate fi

reținută ca situație premisă a infracțiunii de dare de bani, dat fiind caracterul autonom al acestei infracțiuni față de infracțiunea predicat. Cu alte cuvinte, aceeași unică acțiune nu poate constitui atât infracțiunea premisă (cea prin care a fost obținut bunul în mod ilicit), cât și infracțiunea de spălare a banilor (prin care se dă aparența de legalitate).

În concluzie, Înalta Curte constată că nu este indicată, cunoscută sau dovedită proveniența ilicită a imobilului ce face obiectul promisiunii de vânzare cumpărare a imobilului (teren+construcție) situat în municipiul nr. 160, autentificat de BNP Cosma Andreea sub nr. 801/9.08.2013 și, pe cale de consecință, infracțiunea predicat din care provine acesta, ceea ce conduce la constatarea inexistenței situației premisă a infracțiunii de spălare a banilor.

Această constatare influențează în mod determinant și celelalte elemente ale conținutului constitutiv al infracțiunii de spălare a banilor, căci nu mai există obiectul material specific (bunuri cu origine frauduloasă), dar nici elementul material și scopul prevăzut pentru această infracțiune (ascunderea/disimularea provenienței ilicite a acestora), căci, potrivit acuzației penale, încheierea promisiunii de vânzare cumpărare s-a făcut pentru *ascunderea/disimularea destinației imobilului și nu a provenienței acestuia*.

În speță, reiese că potrivit actului de sesizare, logica incriminării faptelor de spălare a banilor a fost inversată. Tipicitatea acestei infracțiuni cere ca acțiunile de spălare de bani să fie precedate de acte ilegale pe când, în speță, accentul cade pe ilegalitățile ulterioare, căci ceea ce se impută este ascunderea/disimularea faptului că banii urmau a fi folosiți pentru comiterea unor infracțiuni. Prin spălarea banilor se dă o aparență de legalitate unor profituri obținute ilegal, însă, acuzația penală nu vizează disimularea unei sume de bani provenind dintr-o infracțiune. Chiar presupunând că s-ar fi dovedit existența infracțiunii predicat, în condițiile în care banii au fost dați pentru săvârșirea unor infracțiuni (dare-luare de mită), aceștia păstrează proveniența ilicită, nefiind supuși unui proces de albire. În acest caz, originea frauduloasă se consolidează, realizându-se, astfel, opusul a ceea ce se urmărește prin spălarea banilor.

Faptele imputate inculpatului nu se referă la operațiuni financiare ce au avut drept scop „albirea” provenienței imobilului, ci la acțiuni prin care s-a urmărit ascunderea sau disimularea destinației, deci nu a originii ilicite, ci a modului și a scopului în care acesta urma a fi înstrăinat. Potrivit acuzației, scopul urmărit nu era aducerea în legalitate a provenienței bunului sau ascunderea unei origini ilicite, ci contraprestația pentru comiterea anumitor fapte penale.

Drept urmare, nu este îndeplinită condiția descrierii și existenței celor două infracțiuni autonome, corelative, iar în lipsa situației premisă, a obiectului material, dar și a elementului material al laturii obiective, specifice infracțiunii de spălare de bani, se constată nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate a acestei infracțiuni, urmând a se dispune achitarea inculpatului.

Având în vedere argumentele prezentate, Înalta Curte va dispune următoarele:

În baza art. 396 alin. 1 din Codul de procedură penală cu referire la art.16 lit. c din Codul de procedură penală îl va achita pe inculpatul **B.**, pentru infracțiunea de

luare de mită prev. de art. 289 alin.1 din Codul penal rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin.1 din Codul penal și pentru infracțiunea de abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 alin.1 din Codul penal.

În baza art. 396 alin. 1 din Codul de procedură penală cu referire la art.16 lit. c din Codul de procedură penală îl va achita pe inculpatul **G.** pentru infracțiunile de dare de mită, prev. de art. 290 alin.1 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin.1 din Codul penal și instigare la abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 corob. cu art. 297 alin.1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 alin.1 din Codul penal.

În baza art. 396 alin. 1 din Codul de procedură penală cu referire la art.16 lit. b teza I din Codul de procedură penală îl va achita pe același inculpat pentru infracțiunea de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal.

În baza art. 404 alin. 4 lit. c cu referire la art. 252 din Codul de procedură penală va ridica măsura sechestrului asigurător dispusă prin Ordonanța nr.P/2015 din 13 iulie 2015 a Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților B. și G., individualizate la filele 142-150 vol. XXXI DUP.

În temeiul art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală, va lăsa nesoluționată acțiunea civilă exercitată de Autoritatea Administrativ Teritorială Municipiul

În baza art. 275 alin. 3 din Codul de procedură penală, va reține în sarcina statului, cheltuielile judiciare efectuate în cauză, în cuantum de 20.000 lei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

I. În baza art. 396 alin. 1 din Codul de procedură penală cu referire la art.16 lit. c din Codul de procedură penală achită pe inculpatul **B.**,, pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art. 289 alin.1 din Codul penal rap. la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin.1 din Codul penal și pentru infracțiunea de abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 alin.1 din Codul penal.

II. În baza art. 396 alin. 1 din Codul de procedură penală cu referire la art.16 lit. c din Codul de procedură penală achită pe inculpatul **G.**,, pentru infracțiunile de dare de mită, prev. de art. 290 alin.1 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin.1 din Codul penal și

instigare la abuz în serviciu având drept consecință obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 corob. cu art. 297 alin.1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 alin.1 din Codul penal.

În baza art. 396 alin. 1 din Codul de procedură penală cu referire la art.16 lit. b teza I din Codul de procedură penală achită pe același inculpat pentru infracțiunea de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal.

În baza art. 404 alin. 4 lit. c cu referire la art. 252 din Codul de procedură penală ridică măsura sechestrului asigurător dispusă prin Ordonanța nr./P/2015 din 13 iulie 2015 a Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților B. și G., individualizate la filele 142-150 vol. XXXI DUP.

În temeiul art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală, lasă nesoluționată acțiunea civilă exercitată de Autoritatea Administrativ Teritorială Municipiul

Cheltuielile judiciare efectuate în cauză în faza de urmărire penală și cea de judecată în fond, în cuantum de 20.000 lei, rămân în sarcina statului.

Cu apel în termen de 10 zile de la comunicarea copiei minutei.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 25 septembrie 2017.